

Kristine Øgsnes

«There's No Self-Improvement for Subhumans»

Håpløshet og fortvilelse som sosialt lærte holdninger blant incels

Masteroppgave i Psykologi, studieretning Læring - Hjerne, Atferd, Omgivelser

Veileder: Sven Hroar Klempe

Oktober 2021

Cottonbro, Pexels

Kristine Øgsnes

«There's No Self-Improvement for Subhumans»

Håpløshet og fortvilelse som sosialt lærte holdninger blant incels

Masteroppgave i Psykologi, studieretning Læring - Hjerne, Atferd, Omgivelser
Veileder: Sven Hroar Klempe
Oktober 2021

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap
Institutt for psykologi

NTNU

Kunnskap for en bedre verden

Forord

Først av alt vil jeg rette en takk til min veileder Hroar Klempe. Takk for din tålmodighet og evne til å finne de rette ordene for å berolige en engstelig student.

Takk til mine venner og min partner Tarje, som har vært en fantastisk støtte når tematikken for oppgaven har vært tung å bære, og som har latt meg dele tanker og følelser som har oppstått underveis.

Takk også til Klaus Bøgesø for ditt uvurderlige bidrag til å holde meg gående gjennom arbeidet med denne teksten. Du vet det ikke, men det gjorde hele forskjellen.

Til slutt vil jeg takke Magda for klemmer og kloke ord.

Kristine Øgsnes,
Trondheim, oktober 2021

Sammendrag

Incels er en nettbasert subkultur som frem til ganske nylig har vært relativt ukjent. Sinte, fortvilede gutter og menn samler seg i fora for å diskutere seksuell og romantisk avvisning, utenforskap og ensomhet. Disse foraene har vist seg som steder hvor hat mot kvinner og utenforstående er normalisert, og hvor det stadig oppfordres til passivitet, fiendtlighet og ytterligere isolasjon. Incels hevder det ikke finnes håp i dagens vestlige samfunn for menn som dem selv, og i noen ekstreme tilfeller har også voldelige angrep vært knyttet opp mot incel-miljøet.

Dette arbeidet hadde til hensikt å utforske hvilke prosesser som er involvert i å skape og spre det håpløse, apatiske verdensbildet som råder i incel-miljøer på internett. Teksten er et kvalitativt arbeid, hvor jeg har tatt i bruk en induktiv tilnærming til tematisk analyse, hermeneutisk tolkning, og deretter en narrativ analyse av det som fremkom i den tematiske analysen.

Den tematiske analysen konstruerte tre tema med utgangspunkt i dataene; Ytre kontrollplassering, som belyser måten incels opplever sin situasjon som utenfor sin egen kontroll, AWALT («All Women Are Like That») som beskriver måten incels gjennomgående beskrev alle kvinner som drevet av samme motivasjoner og samme evolverte personlighetstrekk, og Verden vs. Incels, som dekker måten incels opplevde at andre, både på gruppe-, institusjons-, og individnivå ønsket å skade dem.

Den narrative analysen tok utgangspunkt i disse temaene, og identifiserte hvordan de inngikk i et narrativ hvor incels ser seg selv som ofre for et samfunn som misliker dem og hat fra kvinner, grunnet biologiske egenskaper utenfor deres egen kontroll. Forhåpentligvis vil denne innsikten bidra til å skape et mer helhetlig bilde av incels for fremtidig forskning.

Advarsel om støtende språk og utsagn

Leseren bes være oppmerksom på at teksten inneholder sitater som kan virke støtende, sjokkerende, og utsagn som benytter vulgært språk. Grunnet tematikkens art har disse vært nødvendige å inkludere. Jeg har unnlatt å sensurere utsagn i noen som helst form, og søker å gi et mest mulig representativt bilde av hvordan incels kommuniserer seg imellom.

Innholdsfortegnelse

Sammendrag	v
Advarsel om støtende språk og utsagn	v
Introduksjon	8
Bakgrunn	9
<i>Hva er incels?</i>	9
<i>Vold og terror</i>	10
<i>Det digitale landskapet</i>	11
<i>Web 2.0</i>	12
Historikk	12
<i>Alana's Involuntary Celibacy Project</i>	12
<i>Bakgrunnen for The Manosphere</i>	13
<i>Hva er The Manosphere?</i>	14
<i>The Incelosphere</i>	16
Verdensbilde	16
<i>The Redpill</i>	16
<i>The Blackpill</i>	17
<i>Lookism</i>	18
<i>Incels.co</i>	19
<i>Regler for incels.co</i>	20
<i>Incels.wiki</i>	22
Metode	22
<i>Datainnsamling</i>	23
<i>Tilvenning til data</i>	24
Analyse	25
<i>Subjektivitet</i>	26
<i>Begrensninger</i>	27
Resultater	28
<i>Ytre kontrollplassering</i>	28
<i>Lookism</i>	30
«Det blir verre»-narrativet	31
<i>Lært hjelpeløshet</i>	32

<i>All Women Are Like That</i>	33
<i>Chadfishing</i>	36
<i>Verden vs. Incels</i>	36
<i>Kun incels ser verden slik den egentlig er</i>	37
<i>Sosial sanksjonering av brudd på sosiale incel-normer</i>	40
Konklusjon	43
Referanser	45
Appendiks	49
Begrepsavklaring	49

Introduksjon

Incels har fått en plass i vår felles kulturelle bevissthet etter de voldelige angrepene utført av personer som Elliot Rodger og Alek Minassian, som gjorde det tydelig at seksuell avvisning og opplevd utenforskap var motivasjonen bak sine voldshandlinger. Flere eksempler på vold som kan knyttes opp mot incel-kultur har funnet sted de siste ti årene, og det har følgelig blitt relevant å undersøke dette inntil nylig relativt ukjente fenomenet nærmere. Det å forhindre incel-relatert vold krever forståelse av hvilke faktorer som får menn til å oppsøke dette miljøet, og hvordan den radikale nihilismen og håpløsheten som råder i incel-fora læres og internaliseres blant brukerbasen.

I tillegg til hensynet til samfunnet og menneskene rundt den enkelte incel, bør det være i vår interesse å ivareta individet som faller utenfor. Incels rapporterer selv å oppleve stor emosjonell smerte som resultat av sosial isolasjon og mangel på nære relasjoner. Vedvarende ensomhet er en belastning som vi som samfunn bør ønske å forhindre. Konsekvensene av deltakelse i incel-miljøet for den enkeltes psykiske helse må kartlegges. Den individuelle opplevelsen av utenforskap, lidelse, avvisning og smerte må forstås og møtes med respekt og empati om det skal være mulig å nå inn til menn som identifiserer som incels. Dette er utfordrende i møte med hatefull og tidvis voldelig retorikk, utilgjengelig språk og kategorisk motvilje mot visse demografiske grupper. Det hviler likevel et ansvar, både på vårt fagfelt, og de relevante samfunnsinstanser, om å møte denne utfordringen.

For å forhindre skade på samfunnet så vel som det enkelte individ involvert i incel-miljøet behøves mer kunnskap om de mekanismer som bidrar til at gutter og menn adopterer dette tankegodset, og hvordan disse holdningene forsterkes og opprettholdes. Dette søker dette arbeidet å bidra til.

Målet med denne studien er å utforske hvordan unge menn lærer og reproducerer håpløshet gjennom sin sosiale deltakelse i incel-orienterte online-miljø. For å forebygge radikaliserings er det avgjørende å forstå hvilke mekanismer som forårsaker problemet. Som kilde til data har jeg benyttet forumet incels.co. Dette forumet er åpent for lesing av ikke-medlemmer, men har strenge føringer for hvem som får registrere seg og delta i samtale. Jeg har tatt i bruk en induktiv tilnærming til tematisk analyse for å tolke teksten, og belyser den med kognitiv dissonanst teori (1962), sosial læringsteori (Bandura, 1969), og lært hjelpeløshet (Seligman, 1972).

Vedlagt finnes en ordliste som dekker incel-spesifikke termer og neologismer.

Bakgrunn

Hva er incels?

Det synes å være en viss grad av konflikt mellom definisjoner brukt av personer som ser seg selv som del av incel-miljøet, og definisjoner brukt av andre som ikke selv er involvert i dette. Også innad i miljøet spriker meningene om hva som kjennetegner en incel, både mellom ulike plattformer, og innad i det enkelte forum. Incels.co, forumet hvor datamaterialet til dette prosjektet er hentet fra, har en tråd under 'Must-read content'; 'Introduction to incels', hvor sentrale konsepter for forumet er forsøkt definert på en oversiktlig måte. Der defineres Incel slik:

«Incel means involuntary celibate, a person who wants to be in a loving relationship but is unable to find a partner despite his best effort. Incels want to be loved and give love back. Being "incel" is a state of being, not an identity. It is not a movement, ideology, or behavior, and there is nothing political about it.»

Forfatteren av denne definisjonen hevder incels ikke er en bevegelse. Denne oppfatningen deles av mange som selv identifiserer som incels. Disse argumenterer for at det ikke finnes en lederskikkelse eller et konkret mål for incels, og at det følgelig ikke dreier seg om en bevegelse. Mangfoldet i politisk ideologi og personlig bakgrunn hevdes også å bevise at incel er en tilstand, heller enn en bevegelse. Denne oppfatningen deles ikke av majoriteten av forskere som har tatt for seg fenomenet, som gjennomgående er beskrevet som en bevegelse i litteraturen. Jeg vil også i denne teksten benytte begrepet bevegelse, da jeg mener dette beskriver den sosiale organiseringen som samler incels på en god måte, på tross av deres egen motvilje mot begrepet.

Flere brukere av Incels.co mener at en heterofil mann er en incel dersom han ikke oppnår seksuelle relasjoner på tross av et ønske om det. Dette uavhengig av hans egen forståelse av sin situasjon, hvorvidt han er kjent med incel-miljøet, og hvorvidt han ønsker å definere seg selv som incel eller ikke. Det synes likevel å være debattert incels imellom hva som er tilstrekkelig grad av ensomhet og seksuell eller romantisk avvisning for å kvalifisere som incel. Noen ser ut til å forholde seg til ulike definisjoner i ulike situasjoner. Eksempelvis uttrykker flere av forumets brukere et ønske om kun å holde forumet åpent for såkalte 'KHHV'; 'kissless, hugless, handholdless virgins'. Det kan tenkes å henge sammen med et ønske om et rom hvor en kan omgås andre i samme situasjon uten å risikere å føle seg mindreverdig disse.

Begrepet 'truecel' tas tidvis i bruk om det en kan forstå som den ytterste graden av «incel-het» et individ kan nå. Incels.wiki, en database for informasjon om incel-relaterte konsepter skrevet av brukere av Incels.co, definerer en truecel som en mann som er «så ubegripelig uattraktiv, deformert og/eller nevrodvergent at ingen kvinne noen sinne ville så mye som vurdert å date ham» (incels.wiki).

Jeg vil i denne teksten kun forholde meg til en definisjon av incel som dekker personer som selv identifiserer seg som dette, og aktivt tar del i incel-tematisert samtale online.

Vold og terror

Som tidligere nevnt, er det hovedsakelig grunnet voldelige angrep at incel-bevegelsen har funnet en plass i mediene den senere tiden. Bevegelsen har langt på vei vært noe kun personer som tilbringer svært mye tid på internett har kjent til, men er nå noe vi er tvunget til å forholde oss til som samfunn.

Det er nyttig å være kjent med de incel-relaterte terrorhendelsene som har fått mest oppmerksomhet i analyse av samtale mellom incels. Disse refereres ofte til, og er en vesentlig del av incels kulturelle narrativ. Jeg har derfor valgt å beskrive disse kort, for å bygge en bedre forståelsesramme for leseren i møte med analysen senere i teksten.

Elliot Rodger, som i 2014 drepte 6 og skadet ytterligere 14 personer i det som i ettertid er blitt kjent som Isla Vista-massakren i California, USA, er nok den mest kjente voldsutøveren forbundet med incel-bevegelsen. Angrepet, som endte i Rodgers selvmord, har gitt ham status i incel-miljøet som en helt (Witt, 2020). Begrepet «go ER» har etablert seg som et synonym for å begå en terrorhandling blant incels, og Rodger hylles ofte som «The Supreme Gentleman». Elliot Rodger identifiserte selv som incel, og skrev et 141 sider langt manifest, «My Twisted World», hvor han fortalte historien om sitt liv, og beskrev motivasjonen for angrepet han utførte;

«My orchestration of the Day of Retribution is my attempt to do everything, in my power, to destroy everything I cannot have. All of those beautiful girls I've desired so much in my life, but can never have because they despise and loathe me, I will destroy. All of those popular people who live hedonistic lives of pleasure, I will destroy, because they never accepted me as one of them. I will kill them all and make them suffer, just as they have made me suffer. It is only fair.» (Rodger, 2014)

Også Alek Minassian, som i 2018 drepte 10 og skadet 14 personer i et varebilangrep i Toronto, Canada, hadde tilknytning til incel-miljøet (Baele, Brace, & Coan, 2019). Før angrepet postet han følgende i sosiale medier:

“Private (Recruit) Minassian Infantry 00010, wishing to speak to Sgt 4chan please. C23249161. The Incel Rebellion has already begun! We will overthrow all the Chads and Stacys! All hail the Supreme Gentleman Elliot Rodger!”

(Hoffman, Ware & Shapiro, 2020)

Minassian gjorde det tydelig at han hadde hentet inspirasjon fra Elliot Rodger, og at hans motiv for angrepet han utførte var direkte relatert til hans selv-identifiserte status som incel. I 2007 drepte Seung-Hui Cho 32 personer på campus til Virginia Tech College i USA. Dette angrepet skjedde før incel-miljøet hadde etablert seg i særlig grad på nett. Likevel er Cho en kjent person blant incels som refereres til ofte, blant annet i form av setninger hvor navnet hans inkorporeres for å antyde muligheten til å ty til vold, og som flere uttrykker beundring for, gjerne under kallenavnet «general Cho».

Dette er ikke de eneste angrepene utført av personer knyttet til incel-bevegelsen så langt, men Rodger, Minassian og Cho synes å være navnene som nevnes oftest i samtaler incels imellom. Disse brukes også som «memes», og inkorporeres i setninger som ellers ikke direkte relaterer til de tre voldelige angrepene. Det er derfor nyttig å kjenne til dem for å forstå måten vold snakkes om, også humoristisk, i incel-fora.

Selv om incels er en løst sammensatt gruppe med mange ulike motiver, der ikke alle støtter opp om voldelige handlinger eller terror begått i incel-bevegelsens navn, er det likevel bevist over enhver tvil at voldshandlinger kan-, og har sprunget frem fra tankesettet som deles i incel-fora.

Det digitale landskapet

For å forstå hvordan incel-bevegelsen har evolvert, er det avgjørende å få et innblikk i måten internettets muligheter og begrensninger har formet måten incels interagerer. Kontakten incels imellom er nær utelukkende nettbasert. Individuer rapporterer å ha fått venner og møtt enkelte av disse, men gruppesammenkomster for incels forekommer i svært liten grad. Én grunn til dette, er muligens at incels nok kan antas å være mindre bekvemme i sosiale situasjoner enn populasjonen generelt. En annen kan tenkes å ligge i tematikken som samler dem, og tonen som kjennetegner incels. Relasjoner bygget på felles hat og fortvilelse, ofte levd ut gjennom ytterliggående utsagn, bilder og «memes» lar seg ikke nødvendigvis overføre til en fysisk kontekst.

Hva en velger å gjøre med relasjonene en har bygget med andre incels er én sak, men det vesentlige er at disse relasjonene aldri ville fått anledning til å oppstå i den formen de har uten bruk av internett. Incels utgjør en svært liten andel av befolkningen, så det å finne likesinnede

i nærmiljøet ville vært en stor utfordring. Det som samler incels, er en opplevelse av avvisning og ensomhet som er dypt personlig og plasserer en i en svært sårbar situasjon dersom en skulle dele dette med andre. Som jeg vil gå nærmere inn i senere, er det flere aspekter ved nettbasert kommunikasjon som legger til rette for åpenhet om sensitive tema i større grad enn kommunikasjon ansikt til ansikt. Blant disse er anonymitet, mulighet for stengte fora hvor kun inviterte har anledning til å ta del i diskursen, spesialiserte sider, og anledning til å nå så mange mennesker at det er mulig å skape et eget miljø sentrert rundt et veldig snevert tema.

Web 2.0

Det er verd å merke seg hvordan incel-bevegelsens fremvekst overlapper med overgangen til det som av mange kalles Web 2.0-æraen. Web 2.0 kjennetegnes av en overgang fra «én-til-mange»-kommunikasjon til deltakende, brukerfrembragt innhold, og sosiale nettverk (Lindsay, 2020).

Et vesentlig aspekt ved fora hvor incels samles, er muligheten for anonymitet. Tematikken incels forenes om er svært sensitiv for mange. En kan anta at anonymitet åpner for en større frihet til å dele denne typen opplevelser og tanker, kanskje i særlig grad for personer som verdsetter hegemoniske maskulinitetsidealer. For disse kan det tenkes at det å knytte eget navn og ansikt opp mot en slik sårbarhet ikke ville være et alternativ. Et annet aspekt ved anonymiteten, er muligheten for å uttrykke meninger som av samfunnet generelt er ansett som upopulære, politisk ukorrekte, eller støttende. I noen tilfeller dreier det seg også om utsagn som er truende, eller direkte lovstridige. Ging (2019) peker også på hvordan anonymitet åpner for å konstruere avatarer som ikke påvirkes av den enkeltes fysiske begrensninger. På denne måten kan en foreta en ganske stor grad av inntrykkskontroll.

Historikk

Alana's Involuntary Celibacy Project

Begrepet 'incel' ble første gang etablert av den kvinnelige kanadiske studenten kun kjent som Alana, som i 1997 opprettet det hun ønsket skulle være en nettbasert møteplass for personer i hennes egen situasjon: mennesker som ønsket romantiske eller seksuelle relasjoner, men ikke lyktes i å oppnå dette (Byerly, 2020). «Alana's Involuntary Celibacy Project» hadde som hensikt å skape et støttende miljø for personer av alle kjønn og seksuelle orienteringer som opplevde ensomhet og seksuell avvisning. Alana forlot selv siden på tidlig 2000-tall, da hun

ikke lenger kjente seg igjen i de romantiske og seksuelle utfordringene som sidens brukere samlet seg om, og overlot ansvaret til en annen bruker.

Til tross for rollen Alana's Involuntary Celibacy Project spilte i etableringen av begrepet incel og fremveksten rundt et samhold basert på seksuell og romantisk avvísning, vil det ikke være riktig å si at kjernen i dagens incel-bevegelse har sin basis i siden Alana opprettet i 1997. Det som gjør incels relevante for forskning i dag, er først og fremst de ekstreme holdningene disse har, og potensialet for skade, eller i verste fall vold, som disse holdningene utgjør. Denne utfordringen var ikke til stede på Alanas nettside, og bør heller ikke antas å ha sin rot der. I stedet er det interessant å se på bakgrunnen til det som i dag kalles «The Manosphere», som incels er en del av. The Manosphere som ramme for forståelsen av incel-bevegelsens bakgrunn gjør det klarere hvordan incels' holdninger til kvinner har tatt den formen de i dag har.

Bakgrunnen for The Manosphere

I følge Ribeiro et al (2020) kan Men's Liberation-bevegelsen på 60- og 70-tallet forstås som røttene til dagens såkalte Manosphere. Denne begynte som en kritikk av hva mansrollen tradisjonelt sett har handlet om, som en komplementær bevegelse til feminismens andre bølge. Men's Liberation anerkjente at kvinnerollen undertrykte kvinner, og argumenterte for at også mansrollen var for restriktiv og snever, og gjorde skade på menn (Messner, 2016). Spenninger innad i bevegelsen oppsto dog raskt, og konservative krefter argumenterte for at menn og kvinner opplevde like stor grad av undertrykkelse med basis i kjønn, om enn i ulike former. Lindsay (2020) plasserer denne konflikten i en økonomisk og politisk kontekst. I en tid hvor stadig flere kvinner fant sin plass i arbeidslivet, mens vestlige menn av arbeiderklassen i stadig større grad fant seg selv overflødiggjorte av et deregulert arbeidsmarked, vokste det blant disse mennene frem frykt og en følelse av maktesløshet. Denne frykten fant sin form i en motvilje mot kvinners styrkede posisjon i samfunnet, og den seksuelle frigjøringen som fant sted på samme tid. En ny bevegelse, Men's Rights Activism, som hadde dette som sitt primære fokus, separerte seg på 70- og starten av 80-tallet fra den opprinnelig Men's Liberation-bevegelsen (Lindsay, 2020). Kvinnefrigjøring og feminisme ble av disse sett som den primære trusselen mot mannens posisjon og rolle. Den sterkt kritiserte boken 'The Myth of Male Power' (1993) av tidligere feminist Warren Farrell ble sentral i filosofien Men's Rights Activist-bevegelsen sluttet opp om, og hevdet at menn som gruppe opplevde systematisk undertrykkelse. Mellom 80-, og 00-tallet arbeidet Men's Rights Activists politisk mot lovgivning som disse opplevde som feminismens angrep på

tradisjonelle familieverdier. Lover som skulle hindre vold mot kvinner, og den juridiske håndteringen av skilsmisse- og foreldrerettssaker var sentrale saker Men's Rights Activist-bevegelsen protesterte mot (Lindsay, 2020).

Hva er The Manosphere?

Begrepet 'The Manosphere' dukket opp i nettbasert diskurs rundt 2009, og fikk fotfeste med den selvpubliserte boken «The Manosphere: A New Hope for Masculinity» (2013) av Ian Ironwood. (Ging, 2017)

'The Manosphere' fungerer som et paraplybegrep, og rommer flere bevegelser som alle mener menn opplever undertrykkelse med basis i kjønn. Lilly (2016) har skapt en taksonomi over de mest vesentlige grupperingene innenfor The Manosphere. Den første gruppen er de tidligere nevnte **Men's Rights Activists**, som fokuserer på sosiale institusjoner de mener undertrykker menn, og er under inntrykk av at vestlige samfunn er rigget mot menn. I tillegg nevnes såkalte **Pickup Artists (PUA)** som mener nøkkelen til å lykkes seksuelt er å forstå et visst sett evolusjonspsykologiske prinsipper, og benytte seg av et utvalg teknikker for seksuelle tilnærminger, såkalt «game». Den tredje gruppen er **Men Going Their Own Way (MGTOW)** mener løsningen på det de opplever som undertrykkelse utført av kvinner, er å unngå nære relasjoner med dem så langt det lar seg gjøre. MGTOW avstår fra heteroseksuelle romantiske forhold av egen vilje. Dette står i sterk kontrast til den siste gruppen i taksonomien; **Incels** (Ribeiro et al, 2020).

Men's Rights Activists kan forstås som «Internett-pionéer» innenfor The Manosphere, ifølge Ribeiro et al (2020). På plattformen Reddit, lansert i 2005, finner en MRA-tråder som går så langt tilbake som 2008. Reddit er et nettsted med over 52 millioner daglige brukere (per 11.06.2021). Brukere kan poste innhold anonymt, under såkalte «subreddits» kategorisert etter tematikk, og få svar fra andre brukere. Den anonyme formen og store brukerbasen har gjort Reddit til et populært samlingssted innenfor The Manosphere. Den første Reddit-tråden for Pickup Artists kan også spores tilbake til 2008. Den første tråden forbundet med incels, *r/ForeverAlone*, ble opprettet i 2010. Den mer populære tråden *r/Incels* ble opprettet i 2014, og genererte svært raskt en stor brukerbase. Begge har i ettertid blitt stengt ned av Reddits moderatorer.

Svært viktig for fremveksten av The Manosphere er også det bildebaserte, anonyme nettstedet 4chan, som i senere tid har blitt knyttet opp mot høyreekstrem vold og Alt-Right-bevegelsen. Siden starten har 4chan hatt ytringsfrihet som kjerneverdi, også når ytringene har tatt form som trusler, hån, krenkende utsagn og oppfordring til ekstreme holdninger og handlinger.

Hensikten har vært å drive en side med lite eller ingen moderering av innhold. Dette har, tilsiktet eller ikke, skapt et debattklima preget av trolling (posting av useriøst innhold i den hensikt å provosere leseren) og såkalt «shitposting», et språk som i likhet med det incels benytter er ekstremt spesialisert og i konstant endring, og en tendens til å latterliggjøre brukere som lar seg krenke av det som postes eller forsøker å oppfordre til en mildere tone (Colley og Moore, 2020). I den senere tid har det blitt innført en viss grad av moderering også på 4chan. Dette som en respons på voldelige angrep forbundet med nettsiden.

I den senere tid, i kjølvannet av utestengelsene fra sider som Reddit og 4chan, har mye av incel-trafikken forflyttet seg til uavhengige sider. Disse sidene modereres og driftes av incels. Dette innebærer at regelverkene til siden gjerne tillater hatefulle ytringer om kvinner og ser mellom fingrene på oppfordringer til vold som ikke er eksplisitte. Det har på disse sidene utviklet seg en kultur for «kreative» måter å uttrykke ønske om å utøve vold, gjerne i form av referanser til videospill, i et forsøk på å jobbe rundt juridiske lovverk. En utbredt måte å bevege seg rundt denne restriksjonen, er å ende uttalelser som kan tolkes som truende, med en henvisning til videospill; «Jeg kunne tenke meg å utføre X voldelige handling i X videospill». Et eksempel er en post fra 9. februar 2021:

«kill all whores (in cyberpunk 2077)».

Et annet er en post opprettet 21 februar 2021, hvor brukeren beskriver hvordan han hadde følt det dersom han måtte overhøre naboers seksuelle aktivitet;

« [...]the strong urge to go in there and beat the everliving shit outta them both in wii sports boxing. the strong urge to stab them to death in The Legend of Zelda Ocarina of Time. All the extreme anger and hatred and tendency toward violence in minecraft i'd feel.»

Det er verd å merke seg at det ofte dreier seg om spill som ikke i utgangspunktet har en voldelig komponent. Det synes å være et element av humor involvert i valg av videospill for denne typen utsagn.

En annen strategi er å referere til tidligere voldelige angrep begått av personer knyttet til incel-miljøet. Særlig Elliot Rodger brukes på denne måten, hovedsakelig i form av initialene ER. Ofte dreier det seg om oppfordringer til å «gå ER», eller å uttrykke et ønske om å «gå ER». Det er også relativt utbredt å plassere E og R i store bokstaver i en setning som ikke åpenbart kan knyttes til vold eller Elliot Rodger:

«*ThERe are other options*»

The Incelosphere

Incels er ansett som en del av The Manosphere, men opererer for det meste innenfor egne fora og møtesteder, separert fra andre grupper. Disse digitale møtestedene refereres samlet til som The Incelosphere.

Ganske øyeblikkelig etter nedstengningen av *r/ForeverAlone* og *r/Incels* ble Incels.co opprettet som et selvstendig alternativ. Nedstengningen hindret dog ikke incels i å forsette å benytte Reddit som samlingssted (Ribeiro et al, 2020). Nye tråder, som *r/Braincels* og senere *r/IncelsWithoutHate*, som søkte å være mer moderate alternativer til de allerede nedstengte trådene, ble etter hvert også stengt ned grunnet brudd på Reddits regelverk som forbyr trusler og hatytringer (Gallagher, 2020). I 2020 forbød Reddit alle Blackpill-tematiserte tråder (incels.wiki).

Andre sider som har vært av betydning for incel-bevegelsens fremvekst er PUAhate.com, Sluthate.com, Love-shy.com, og Lookism.net. Noen av disse er fremdeles aktive i dag, andre ikke. Incels.wiki tilbyr en tidslinje for The Incelosphere, men denne er tydelig preget av subjektiv tolkning fra forfatterens side, hvor tidligere hendelser tolkes i incels' favør.

Verdensbilde

The Redpill

Ging (2018) hevder det som forener The Manosphere, er Redpill-filosofien.

Pille-metaforen er gjennomgående svært mye brukt innenfor The Manosphere, og har sitt opphav i filmserien *The Matrix* fra 1999, skrevet og regissert av søstrene Wachowsky.

Filmene er satt i et dystopisk univers hvor menneskeheten lever sine liv i en digital simulering. Denne er iscenesatt av intelligente maskiner som bruker menneskers kroppar som energikilde. I den første filmen får hovedpersonen Neo anledning til å velge mellom to piller: en rød pille som vil vekke ham opp fra simuleringen, og slik gjøre ham oppmerksom på verdens virkelige tilstand, og en blå pille som lar ham fortsette å leve i bekvem uvisshet i simuleringen. Innenfor The Manosphere representerer den blå pillen en aksept av et verdensbilde som av denne gruppen forstås som feministisk, anti-maskulint, og blindt for biologiske realiteter. Den røde pillen innebærer å «våkne» til det de anser som realiteten om mannens rolle i samfunnet, gjennom å akseptere et sett biologiske «fakta» hentet fra evolusjonærpsykologiske teorier om kvinner, menn, seksualitet og tiltrekning, og å bruke denne kunnskapen til å maksimere egen attraktivitet og bedre sine sjanser til å finne en partner.

Incels.wiki definerer the Redpill slik:

«[...]the "redpill" is typically defined as recognizing that most males are seen as disposable, modern society is inherently gynocentric, that women are hypergamous maters who are also generally highly deceptive towards men (particularly as it comes to what male traits they are innately attracted to) and the endorsement of masculinism.»

Gothard et al (2021) beskriver det å ha tatt the Redpill som å ha våknet opp til sannheten om at kvinner bruker feminisme som et våpen mot menn, i den hensikt å nekte dem sex og kjærlighet. Dignam og Rohlinger (2019) peker på hvilken rolle aktiv seksualitet spiller for Redpill-filosofien, som gjerne er årsaken til at The Redpill avvises av incels til fordel for den såkalte Blackpill-filosofien. The Redpill omfavnes gjerne av menn som søker å oppnå et stort antall seksuelle relasjoner gjennom å forstå hvordan kvinnelig seksualitet «egentlig» fungerer.

The Blackpill

«The Blackpill» er et begrep en nærmest ikke kan unngå å forholde seg til dersom en tilbringer tid i incel-orienterte fora. Incels hevder ofte å ikke forenes av en ideologi eller filosofi, men The Blackpill er nok det nærmeste en kommer en incel-spesifikk filosofi. Det er ikke med dette sagt at alle incels er enige i The Blackpill, men filosofien synes ikke å være adoptert av personer utenfor incel-miljøet, og tilbyr forklaringer på fenomener som er relativt incel-spesifikke.

Incels.wiki definerer Blackpill slik:

«The **blackpill** is a philosophy that female sexual desire is very inflexible and hence men's dating problems require systemic rather than personal solutions, if a solution exists at all.» (15.4.2021)

Tråden «Introduction to Incels» under «Must-Read Content»-seksjonen av forumet benytter denne definisjonen:

«The Blackpill is a comprehensive, science-based perspective on what matters most in male-female sexual/relationship dynamics. It attempts to describe the objective truth about what men and women truly value most, even when it is not polite to discuss publicly.»

The Blackpill (noen ganger stavet «The Black Pill»), eller den sorte pillen, bygger videre på den etter hvert veletablerte metaforen om den røde og den blå pillen. *The Matrix*-filmene benyttet seg kun av valget mellom to piller, men pillemetaforen har fått en utvidet betydning innenfor the Manosphere, og særlig blant incels. The Blackpill representerer en radikal aksept

av ytre kontrollplassering, og bygger på biologisk determinisme (Baele et al., 2019). I så måte er den i forhold til den tidligere nevnte røde pillen, hva den røde pille var for den blå; en realitetsorientering som fordrer at du kaster fra deg de bekvemme forestillingene du hadde med deg fra før, og aksepterer verden slik den virkelig er, i deres øyne. Det å akseptere den sorte pillen innebærer å anerkjenne at incel-tilstanden er permanent, og at en grunnet medfødte genetiske faktorer aldri vil lykkes sosialt eller romantisk (Hoffman, Ware & Shapiro, 2020). The Blackpill plasserer kontrollen over eget liv fullstendig utenfor den enkelte incels rekkevidde, og skaper på denne måten en opplevelse av urettferdighet som incels forstår seg selv som uskyldige ofre for.

I tillegg til den sorte pillen, beskriver incels.wiki også en rekke andre piller som i større eller mindre grad omtales innenfor The Manosphere. Red-, Blue-, og Blackpill synes dog å være de mest anerkjente og brukte pillemetaforene. Lenken 'Rules and FAQ', som lister opp reglene for bruk av incels.co, viser til incels.wiki-artikkelen om the Blackpill som en ressurs. I innledningen til denne, hevdes det at «The media often conflates incels with theses blackpillers while only a minority of incels actually subscribes to the blackpill». Dette er en påminnelse om at det er viktig å anerkjenne variasjonen i tankesett og verdensforståelse blant incels. En må også være bevisst at dataene i denne teksten kun er hentet fra et enkelt forum, og at andre fora kan ha andre interne normer for holdninger. Det synes dog å være bred aksept for Blackpill-filosofien i incels.co, og en kan observere tilfeller av latterliggjøring av brukere som oppleves som utilstrekkelig «blackpilled» av andre forumbrukere. Det å bli opplevd som såkalt «bluepilled», en person som verken har «tatt» den metaforiske røde eller den sorte pillen og følgelig akseptert settet med holdninger forventet av en incel, må påregne fiendtlighet fra resten av forumets brukere.

Det å forstå the Blackpill er av avgjørende betydning for å forstå tankesettet som incels.co forfekter, og for å besvare spørsmålet denne teksten stiller; hvordan lærer incels håpløshet fra hverandre gjennom deltakelse i forum som incels.co? The Blackpill fremgår i mange utsagn i incels.co som selve kjernen i incel-verdensforståelsen. En fruktbar analyse av miljøet kan ikke gjennomføres uten en forståelse av innholdet i the Blackpill, og hvordan det internaliseres av incel-miljøet.

Lookism

En vesentlig del av Blackpill-filosofien er konseptet *lookism*. Pelzer, Kaati, Cohen og Fernquist (2020) definerer lookism slik:

«Lookism is discrimination based on appearance and the phenomenon that unattractive people are treated badly. Incels are convinced that their appearance is to blame for their involuntary celibacy and their difficulties in developing relations with women.»

Det incels refererer til som lookism, er langt på vei en utvidelse av den såkalte glorie-effekten. Glorie-effekten, beskrevet første gang i 1920 av Edward Thorndike, er en kognitiv bias der en tilskriver positive egenskaper til personer en allerede har et godt inntrykk av, og er tilbøyelig til å unnskyldte eller overse feil vedkommende begår eller negativ oppførsel. Empirisk forskning tyder på at fysiske karakteristikk kan føre til en glorie-effekt; et konvensjonelt attraktivt utseende kan lede andre til å tilskrive en person positive personlige egenskaper (Feeley, 2002, Timmerman & Hewitt, 1980). Glorie-effekten brukes gjerne av incels for å argumentere for lookism.

Lookism er i svært liten grad diskutert i litteraturen som eksisterer rundt incels så langt. Dette kan skyldes at lookism på mange måter er implisitt i The Blackpill. Det kan også tenkes å skyldes at incels har vært forsket på i liten grad før 2020, og at vi kommer til å se mer litteratur som tar for seg lookism i fremtiden. Det er uansett et konsept som står sentralt i måten mange incels forstår verden, og derfor avgjørende å være kjent med i forståelsen av the Blackpill og incels generelt.

Incels.co

Incels.co er blant de største uavhengige forumene for incels, og har per 29.09.2021 i overkant av 14 000 registrerte brukere, og nesten syv millioner poster siden forumet ble opprettet i 2017 (incels.wiki). Som tidligere nevnt ble siden opprettet som en respons på nedstengingen av en rekke incel-relaterte subreddits på Reddit.

For å opprette en brukerprofil, må en gjøre rede for sin situasjon. Hensikten er å bevise at en er «tilstrekkelig» incel. Brukere som ikke faktisk er incels er ikke ønsket på siden, og omtales av den eksisterende brukerbasen som 'infiltratører'. Særlig er forskere og journalister som søker kunnskap om miljøet uønskede. Med jevne mellomrom oppstår diskusjoner rundt hvorvidt bestemte brukere er infiltratører. Mistanke kan rapporteres til sidens moderatorer, som kan velge å utespærre brukeren fra siden, enten midlertidig eller permanent, dersom de finner grunn til å anta at en bruker ikke faktisk er incel.

Incels.co benytter et sorteringssystem for forumtråder, som deler trådene inn i kategorier for ulike tema. En tråd i forumsammenheng er en samtale mellom brukerne, med kommentarer sortert kronologisk. Det er ikke nødvendig å sortere en tråd under en kategori for å publisere den, men majoriteten av tråder synes å være det. Disse kategoriene er interessante med basis i

informasjonen de gir om hvordan forumets brukere, og særlig moderatorer, forstår verden. Kategoriene sier noe om hva som oppleves som tema som har verdi å diskutere, og utgjør en referanseramme en kan tolke nye situasjoner ut fra. Enkelte av kategoriene er sterkt emosjonelt ladede, eksempelvis 'SuicideFuel', 'RageFuel' og 'Brutal'. Kategorien 'LifeFuel' skiller seg ut i den forstand at den omhandler noe positivt; Begrepet life fuel kan oversettes til innhold som er så positivt ladet at det gir en lyst til å fortsette å leve.

Regler for incels.co

Det eksisterer et regelverk for incels.co som brukerbasen må forholde seg til for ikke å bli utesperret fra plattformen:

«Membership:

Incel (Allowed): Person who desires a romantic relationship but is unable to enter one.

Female (Not allowed): Banned on sight, no exceptions. This is a male-only forum.

Non-incel (Not allowed): Even if blackpilled, the community has voted not to allow them.

Experiences:

Do not discuss or request personal romantic or sexual experiences, even if they happened long ago. Discussion of paid sex is allowed as an exception, as the community has voted to allow it. Discussion of personal experience outside of the forum that are brought to our attention may result in a ban.

Do not LARP; there is a difference between withholding your experiences and pretending that they never happened.

Content:

Do not post low effort, spam, advertisement, selfies, or in all-caps.

Do not ask to be rated (use looksmax.org).

Do not post gay or trans content.

Do not worship or praisemales or females (i.e. do not put people on a pedestal or post pictures admiring them).

Do not cherrypick (e.g. do not post unattractive men with girlfriends to try to prove a point).

Do not post illegal content. If in doubt, assume it's rule-breaking.»

Dette er ikke det fulle regelverket, men et utvalg av reglene som omhandler hvilken tematikk som er tillatt å diskutere i forumet, og hva som er tillatt å si om disse temaene.

Forumet synes å være preget av en viss grad av purisme. Muligheten for utestengelse dersom en bryter med forumets krav til incel-status eller incel-solidaritet på andre online-plattformer, synliggjør kravet til konformitet som gjelder for brukere av incels.co. Det er verd å merke seg at også aktivitet utenfor incels.co kan medføre utestengelse om den bryter med normen om å være «tilstrekkelig» incel.

Fanen som møter en på forsiden av incels.co (12.2.2021) dersom en ikke er en innlogget bruker, oppfordrer: «Are you lonely and wishing you had a significant other? Join our community and talk to people just like you.» med en lenke til registrering for siden. Dette gir inntrykk av at forumet er tiltenkt enhver som føler på ensomhet og savner en romantisk partner, og gir ingen indikasjon på at det dreier seg om et strengt moderert forum som kun aksepterer et visst sett holdninger til ensomhet og seksualitet. Dette kan tenkes å lede personer som ikke i utgangspunktet er kjent med incel-verdensbildet til å registrere en profil, som på sikt kan bidra til utformingen av en incel-identitet. Som tidligere nevnt er det ikke alle som ufrivillig ikke er seksuelt aktive eller i romantiske relasjoner som identifiserer seg som incels eller en del av incel-bevegelsen. Flere sider drevet av selverklærte incels hevder at incels ikke forenes av ideologi, men med utgangspunkt i reglene for incels.co kan en trygt slå fast at visse holdninger og utsagn ikke aksepteres, i alle fall i dette spesifikke forumet. En incel bør med andre ord forstås som noe mer enn en person som mangler seksuelle og romantiske relasjoner mot sin vilje. En selvforståelse som incel, og en enighet med det bredere miljøet, ser ut til å være minimumskrav for aksept blant incels som bruker incels.co. Det å uttrykke positive holdninger til kvinner, eller åpent støtte homofile eller transpersoners rettigheter vil føre til utestengelse om moderatorer blir gjort kjent med det, og synes å resultere i kraftige reaksjoner i form av latterliggjørelse fra resten av brukerbasen.

Personer som har blitt utestengt fra forumet har anledning til å forklare seg, beklage for sine overtramp av reglementet incels.co praktiserer, og be om tillatelse til å bruke forumet igjen under seksjonen 'Ban Appeals'. Denne er interessant som kilde til informasjon om oppførsel, utsagn og holdninger som ikke tolereres. Det finnes en rekke andre kanaler for incels, hvor andre regelverk og normer styrer diskursen, men tatt i betraktning størrelsen på incels.co, kan en likevel anta å få et noenlunde representativt bilde på miljøets holdninger til visse tema. Ban Appeals synliggjør også *graden* av sensur i forumet. Det er av avgjørende betydning å ikke uttrykke meninger som skiller seg fra the Blackpill i nevneverdig grad om en ønsker å beholde samholdet en er en del av. Denne kontrollen for å opprettholde konformitet i holdninger og verdenssyn diskuteres ikke eksplisitt av forumets brukerbase. Sosial tilhørighet

er et svært potent virkemiddel for kontroll, kanskje særlig for en gruppe som samler seg om en opplevelse av ensomhet og avvisning. Det er ikke nødvendigvis slik at forumets moderatorer har en bevisst intensjon om å influere eller kontrollere brukernes verdensbilde. Det er likevel vanskelig å tro at trusselen om utestengelse er uten betydning når dette forumet for mange brukere er den eneste sosiale krets.

Incels.wiki

Incels.wiki er i hovedsak skrevet og moderert av én person, en incels.co-bruker som arbeider under brukernavnet William. Denne ble opprettet i 2018 som en reaksjon på konflikt mellom William og administratorer for wikipedia.com om artikkelen på siden som forsøkte å definere begrepet 'incel' og hele kulturen som er assosiert med dette begrepet. Wikien forklarer relevante konsepter og begreper fra et innsideperspektiv. Det er viktig å lese denne med en klar forståelse av forfatterens intensjon og verdensbilde, og kontrastere informasjonen med andre perspektiver på samme tema. Tonen veksler mellom saklig og humoristisk, men er gjennomgående synlig preget av forfatterens ståsted som del av incel-miljøet.

Det er følgelig ikke hensiktsmessig å behandle Incels.wiki som en objektiv og sikker kilde til informasjon om incel-miljøet. Den kan likevel være svært nyttig for å få et innblikk i hvordan incels forstår sin egen situasjon, og betydningen av de mange neologismene som benyttes i forumet. En får også en følelse av hva som ønskes formidlet til personer som er nye i miljøet og søker informasjon om det. Det er på denne måten jeg akter å bruke incels.wiki i denne teksten. Wikien supplerer informasjon til det som er tilgjengelig gjennom incels.co, og er i tillegg direkte tilknyttet forumet og brukes aktivt av forumets brukerbase. Konflikter forsøkes tidvis løst ved å vise til artikler i incels.wiki, og den synes å være tilskrevet en viss grad av autoritet innad i miljøet.

Metode

Denne studien er, i likhet med majoriteten av forskning på incels så langt, et kvalitativt arbeid. Min motivasjon for å velge en kvalitativ tilnærming var først og fremst tematikkens sensitive art. Kvantitative metoder har absolutt mye å bidra med i forståelsen av incels, men vi er avhengig av et kvalitativt perspektiv samtidig, for å fange opp de mange nyansene i et miljø i konstant forandring. Mye som er av betydning for forståelsen av incels er vanskelig å operasjonalisere. Tematikken er preget av komplekse emosjoner og dypt personlige opplevelser av verden, og omhandler mennesker i en sårbar situasjon. Det er også viktig å ikke miste enkeltindividets perspektiv av syne.

Jeg har i arbeidet med denne teksten benyttet meg av en Big Q-tilnærming til tematisk analyse. Dette er en fleksibel tilnærming innenfor et kvalitativt paradigme, som omfavner forskerens subjektivitet fremfor å forsøke å nøytralisere denne (Braun & Clarke, 2013). Dette har jeg vurdert som hensiktsmessig i en studie som denne, da det synes lite realistisk å skulle nærme seg tematikk av så sensitiv og ladet art fra et objektivt ståsted. Big Q-tilnærmingen til tematisk analyse ser også mening ikke som noe universelt som avdekkes, men som et resultat av interaksjon mellom forsker og datamateriale. Min bruk av tematisk analyse har i dette prosjektet tatt primært en induktiv form. Jeg har tatt utgangspunkt i funnene i datamaterialet i mitt valg av eksisterende teori, og har benyttet teorien til å beskrive og forklare tema fra datasettet, heller enn som fundament for analysen.

Jeg har tatt i bruk Braun og Clarkes (2006) seks-steps tilnærming til koding og temautvikling. I fortolkningen av det som kom frem i den tematiske analysen, har jeg benyttet narrativ analyse. Dette valgte jeg å gjøre fordi det underveis i arbeidet med datamaterialet ble tydelig at incels konstruerte spesifikke narrativ om sin egen posisjon i den sosiale verden, som de formidlet, fikk bekreftet gjennom tilbakemelding fra andre incels, og reproduserte sosialt. Narrativ psykologi hevder at mennesket skaper mening i en kaotisk verden gjennom konstruksjon av narrativ, og på denne måten skaper en opplevelse av kontinuitet og sammenheng (Murray, 2015). Dette syntes å være tilfelle i datasettet for denne studien.

Datainnsamling

Som tidligere nevnt, har jeg benyttet meg av forumet incels.co som kilde til data til prosjektet. Forumet kan ses som særlig egnet for bruk i studier som denne, ettersom det avgrenser brukergruppen til personer som selv identifiserer seg som incels. Det er dermed ikke nødvendig å forsøke å avgrense undersøkelsen til hva forskeren mener kvalifiserer som incel-status, og en løper ingen risiko for å tilskrive incel-identitet til en informant som ikke selv opplever seg som en del av denne gruppen. Brukere av forumet er både selvidentifiserte incels, og må leve opp til resten av brukermassens standarder for hva som kvalifiserer som «tilstrekkelig grad av incel».

Underveis i arbeidet ble incels.co suspendert, og adressen incels.is ble opprettet som en erstatning. I praksis dreier det seg om samme forum. Incels.is er et midlertidig domene. Incels.co er et anonymt forum. En velger selv hvilket navn og ikon en vil benytte, og brukerne synes i stor grad å være interessert i å holde tilbake informasjon om sin identitet. Forumet er offentlig, og åpner for at hvem som helst kan lese det som postes. Dette er en kjent sak, og

forumets brukere er dermed oppmerksomme på at deres forumposter er allment tilgjengelig. Personvern hensyn er følgelig ikke noen stor utfordring i dette prosjektet. Jeg har likevel valgt å ikke knytte sitater opp mot brukernavn i denne teksten, for i størst mulig grad å ivareta den enkeltes mulighet til anonymitet. Med hensyn til tematikkens sensitive natur har jeg vurdert det som mest hensynsfullt overfor brukerne av incels.co.

Datainnsamlingen har hatt en utforskende form, hvor jeg har gått tilbake til incels.co og hentet ut flere forumtråder for analyse underveis i prosessen. Jeg har valgt å hente tråder fra 'Inceldom Discussion'-seksjonen av forumet heller den såkalte 'Must-Read Content'-seksjonen. Dette fordi jeg ønsket å undersøke tonen incels imellom til daglig, ikke kun respons på tråder som anses som spesielt tankevekkende. Jeg hentet ut til sammen 17 tråder av ulik lengde, som tok for seg ulike tema jeg mener er av relevans til min problemstilling. Det er verd å reflektere rundt de etiske utfordringene ved å benytte seg av informanter som ikke er klar over at de er involvert i forskning. Riktignok er all informasjon brukt i dette prosjektet offentlig og tilgjengelig for alle internettbrukere, men det er likevel ikke uten betydning at det kan være ubehagelig å oppdage at dypt personlige utsagn har blitt fanget opp i forskning på denne måten. Sannsynligvis ville mange uttrykt seg annerledes dersom de var kjent med at informasjonen de delte ble brukt til vitenskapelige formål. Dette ville dog sannsynligvis gått sterkt på bekostning av forskningens validitet, da mesteparten av det som deles i forum som incels.co i betydelig grad bryter med normer for sosial ønskelighet.

Tilvenning til data

Arbeidet startet med en lengre periode dedikert til det å bli kjent med miljøet på incels.co. Språkbruken blant incels er som tidligere nevnt svært karakteristisk. Bruk av sarkasme, ironi og såkalt «trolling» er utbredt. Det samme er en rekke neologismer som i all hovedsak kun benyttes innad i incel-miljøet, med enkelte unntak. Det kan være særdeles vanskelig for en utenforstående å forstå hva som menes med det som postes i dette forumet. Jeg valgte derfor å etablere en ordliste, både for å lette leserens arbeid, og også for å selv få en oversikt over de mest obskure begrepene. I denne prosessen benyttet jeg «Incel Term Glossary» fra siden incels.wiki, etablert i 2018 av brukere fra incels.co. Denne er tydelig preget av forfatternes ideologiske ståsted, men likevel nyttig for å forstå hva som menes med de fleste incel-spesifikke begreper, særlig fra et innsideperspektiv.

Mye av tilvenningen hadde som hensikt å gjøre meg i stand til å skille mellom sarkasme og oppriktig mente utsagn. Det har også vært nødvendig å gjøre meg kjent med humoren i forumet. Denne er typisk for sider som incels.co, og opererer med egne normer for hva som

oppleves støtende, og hva som «må tåles» av forumets brukere. Det er avgjørende å forstå hva incels mener oppriktig om sin egen situasjon, men også å forstå rollen den spesifikke humoren i incel-miljøet spiller for å forme tonen og samholdet incels imellom.

Analyse

Jeg har valgt en induktiv, hermeneutisk tilnærming til analysen. Dette i den hensikt å beholde størst mulig nærhet til dataene. Etablerte metodologier virket på meg begrensende i møte med en tematikk som er så lite utforsket som incels' sosiale læringsmekanismer. Jeg har derfor valgt å la min fortolkning av datamaterialet lede mine valg av teori. Jeg har valgt å benytte tematisk analyse som tilnærming til dataanalyse. I tillegg har jeg tatt i bruk narrativ analyse i fortolkningen av resultatene, da det ble tydelig gjennom den tematiske analysen at incels konstruerte narrativ om seg selv og sin posisjon i den sosiale verden.

Min personlige preferanse er å arbeide med tekst i fysisk form, så de utvalgte forumtrådene ble alle sammen skrevet ut på papir. Dette fordi jeg opplever papir som fleksibelt og taktilt, med muligheter for å notere direkte på tekst, samt å tilføre informasjon på lapper, klippe og sortere ved behov. Papir gir også god oversikt, og synliggjør prosessen.

Første steg i prosessen besto i flere grundige gjennomlesninger av de utvalgte forumtrådene i den hensikt å familiarisere meg med teksten. På dette stadiet uthevet jeg seksjoner av teksten som virket relevante til min problemstilling, og noterte mine tanker om disse underveis.

Deretter begynte jeg kodingen, som jeg først gjennomførte manuelt med penn og papir, og deretter digitaliserte, sortert under overskriftene til forumtrådene de ble hentet fra. Den første runden med koding gjorde jeg direkte på utskriftene av forumtrådene, for å ha god oversikt over hvor hver kode hørte til. De ferdige kodene sammenliknet jeg med det opprinnelige datamaterialet for å være sikker på at jeg ikke hadde fjernet meg fra det i prosessen, og for å kunne revidere koder som virket upresise eller overflødige.

Konstruksjon av tema gjennomførte jeg også manuelt, med det fulle settet koder på fysiske papirlapper. Dette gjorde det enklere å få en oversikt over hvilke koder som forekom oftest, og hvilke som relaterte til hverandre. Det var også enkelt å flytte koder mellom tentative tema og forsøke ulike konstellasjoner av koder når disse var fysisk til stede på papir foran meg. Jeg brukte konvolutter markert med de tentative temaene til oppbevaring av de relevante kodene mellom økter. Til slutt satt jeg igjen med tre overordnede tema; Ytre Kontrollplassering,

AWALT, og Verden vs. Incels. Disse favnet et utvalg underordnede fenomener som relaterte til problemstillingen.

Temaene ble så sammenliknet opp mot det fulle datasettet igjen, for å sikre at de hadde sitt grunnlag i-, og godt beskrev dataene, og for å ha anledning til å revidere eller forkaste eventuelle upresise tema. Dette gjorde jeg gjennom en fullstendig gjennomlesing av datasettet i sin helhet, i kombinasjon med notater med tanker om hvordan temaene relaterte til teksten. Jeg søkte også å sikre at hvert tema var distinkt fra de andre temaene, og ikke beskrev et konsept som allerede var dekket. Deretter gjennomgikk jeg en prosess hvor temaene ble definert og endelig navngitt. De endelige temaene fungerte som en guide for videre tolkning av materialet, og prosessen med å knytte funnene opp mot eksisterende teori og litteratur.

Subjektivitet

Big Q-tilnærmingen til tematisk analyse tar høyde for forskerens uunngåelige subjektivitet. Bevissthet rundt forskerens egen rolle i konstruksjonen av mening er kanskje spesielt viktig i arbeid med kontroversielle temaer som dette. Jeg vil derfor forsøke å synliggjøre mitt eget perspektiv for i størst mulig grad gjøre rede for innvirkningen mine synspunkt har på resultatene og analysen.

Jeg har valgt å benytte meg av et åpent forum som kilde av personlige sikkerhetshensyn. Jeg ble frarådet fra flere hold å opprette kontakt med selvidentifiserte Incels, grunnet risikoen for å få personlig informasjon spredt i et miljø som hater kvinner, eller i verste fall å bli utsatt for vold. Jeg har også vurdert det som mer hensiktsmessig å se hvordan Incels interagerer med hverandre fremfor hva de ville valgt å oppgi til meg. Den mørke humoren som er utbredt i miljøet, tendensen til «trolling», sosial ønskelighet, og motvilje mot å bli observert er faktorer jeg tok med i beregningen da jeg besluttet å ikke gjøre intervju. Det virket sannsynlig å ende opp med uriktig informasjon, få eller ingen respondenter, eller direkte fiendtlighet dersom jeg som kvinnelig forsker oppsøkte direkte kontakt med miljøet.

Det er ikke uproblematisk for forskeren å arbeide med sensitiv tematikk som denne. Som kvinne er jeg målet for Incels' hat, og må forholde meg til vissheten om at et stort antall av personene bak forumpostene jeg analyserer vil personer som meg vondt. Jeg har derfor valgt et par strategier for å håndtere den emosjonelle belastningen jeg regnet med at prosjektet ville utgjøre, for å begrense faren for skadevirkninger på egen psykisk helse. Jeg har sørget for å skille klart mellom arbeidstid og fritid, og å unngå belastende materiale og opplevelser på fritiden så langt det har latt seg gjøre. Grunnet Covid-19-pandemien som var pågående under prosjektet har majoriteten av arbeidet foregått i mitt eget hjem. Jeg har derfor sørget for å ha

områder av boligen hvor jeg ikke jobber med prosjektet, for å sørge for positive assosiasjoner til disse, for best mulig restitusjon underveis. Jeg har også hatt samtaler om de vanskeligste opplevelsene arbeidet har gitt meg med en håndfull fortrolige som samtykket til dette. I tillegg har jeg forsøkt å bite meg merke i emosjonelle endringer jeg har opplevd som del av prosjektet, og dele dette med personer nær meg.

Begrensninger

En vesentlig utfordring er begrensninger relatert til omfang. Kvalitativ analyse er tidkrevende, og det er derfor begrenset hvor mye data en slik studie kan favne. På denne måten er det en fare for å gå glipp av informasjon som ville vært av betydning for problemstillingen en ønsker å undersøke. En studie kunne alltid vært større, og det er viktig å forstå resultatene i lys av mengden data den enkelte studie har tatt i bruk. Dette prosjektet har benyttet et relativt lite datasett sammenliknet med annet arbeid om incels. Dersom prosjektet kun hadde hatt den enkelte incels' opplevelse av sin egen situasjon som fokus ville dette vært en mindre utfordring, men i et forsøk på å finne generaliserbare egenskaper ved incels' kommunikasjon med hverandre er det en klar ulempe.

Det å benytte et åpent forum til et prosjekt som dette, kan innebære tilgang på lite representative samtaler mellom incels. Åpne fora kan tenkes å filtrere ut det mest ekstreme innholdet for å bevare image. Forumets brukere er klar over, og peker tidvis ut, at andre kan lese det som publiseres på siden. Det kan være verdt å ta høyde for effekten av sosial ønskelighet i tolkningen av resultatene. En annen mulighet er at en motsatt effekt kan oppstå: Vissheten om andres mulighet for observasjon kan også tenkes å føre til mer ekstreme utsagn, i et forsøk på å skape ubehag i uvelkomne lesere. Dette kan i så fall forstås som en form for trolling, noe incel-miljøet som tidligere nevnt er kjent for å benytte seg av i andre sammenhenger.

En annen vesentlig faktor for en studie som denne er det svært spesialiserte språket og kulturen i incel-miljøet. Det er vanskelig for en utenforstående å si med sikkerhet at en ikke misforstår sosiale koder, sarkasme, eller humor, selv etter omfattende tilvenning. Når dataene i tillegg er i tekstform er det spesielt utfordrende å tolke tone og hensikt bak det som blir sagt. Som tidligere nevnt er det viktig å ta høyde for forskersubjektivitet, kanskje i større grad enn ellers, i studier som tar for seg sensitiv tematikk. Selv om mitt valg av metode i utgangspunktet anerkjenner hvilken betydning forskerens subjektivitet og erfaringsbakgrunn spiller i konstruksjon av mening i møtet med dataene, er det likevel visse variabler som kan virke inn sterkere enn andre. Incels har en sterk motvilje mot kvinner, og som kvinne selv er

det en risiko til stede for at mine emosjonelle responser på fiendtlig og truende språk rettet mot kvinner kan virke inn på måten jeg analyserer dataene. For å motvirke dette har jeg valgt å fysisk distansere meg fra arbeidet i situasjoner hvor jeg opplever å reagere på utsagn i dataene. Min primære strategi har vært å gå turer for å søke andre, mer nøytrale inntrykk for å unngå sterke emosjonelle reaksjoner, og for å forholde meg mest mulig fatter til analysen.

Resultater

Temaene jeg identifiserte var Ytre kontrollplassering, AWALT og Verden vs. Incels. Ytre kontrollplassering var det mest sentrale temaet som analysen frembragte, og favner kategoriene Lookism, «Det blir verre»-narrativet, og Lært hjelpeløshet. AWALT, som er et akronym for «all women are like that», dekker underkategorien Chadfishing. Verden vs. Incels beskriver incels' holdning til personer som ikke er en del av deres egen sosiale gruppe, og beskriver underkategorien «Kun incels ser verden slik den egentlig er». I tillegg gjør jeg rede for sosial sanksjonering observert i datamaterialet, og rollen denne sanksjoneringen spilte i opprettholdelsen av de ovenfornevnte temaene.

Ytre kontrollplassering

Jeg har valgt å bruke Julian B. Rotters teori om indre- og ytre kontrollplassering for å beskrive temaet som syntes å være mest sentralt i datamaterialet. Denne teorien beskriver den enkeltes tendens til å anta at belønninger og seire skyldes enten egeninnsats og faktorer innenfor individets kontroll (såkalt indre kontrollplassering), eller tilfeldigheter, ytre omstendigheter, «flaks og uflaks» eller andre ukontrollerbare faktorer (ytre kontrollplassering) (Rotter, 1966). Forumdeltakerne bak trådene brukt i analysen syntes gjennomgående å ha en ytre kontrollplassering. En utbredt oppfatning, som også samsvarer med The Blackpill, er at faktorene som avgjør utfallet av den enkelte incels' liv befinner seg utenfor ens egen bevisste kontroll.

En av måtene forumets deltakere ga uttrykk for sin ytre kontrollplassering, var gjennom fremsettelse av «sannheter om universet» som var av uheldig art for incels' situasjon, og også enten biologisk betingede eller på andre måter uforanderlige. Disse påstandene om uforanderlige tilstander ble sjelden fulgt opp med begrunnelser eller dokumentasjon, men så likevel i stor grad ut til å bli akseptert av andre forumbrukere som legitime grunner til at incels' opplever motgang. Et eksempel på en slik «sannhet» som gjorde seg så gjeldende i datamaterialet at det fikk plass som et eget tema i analysen, er idéen om at alle kvinner er fundamentalt like; «AWALT», som jeg vil komme tilbake til senere. Andre eksempler

inkluderer at kjærlighet som konsept ikke eksisterer, og at det er naivt å tro at det gjør det, samt at det å behøve å gjøre en innsats for å finne en partner er et tegn på at det ikke er «meningen» at en skal det.

Denne posteren argumenterer for at alle mennesker dypest sett er alene i verden, og at ingen egentlig bryr seg om hverandre. Posten er hentet fra en samtale om hvordan det er meningsløst for incels å søke hjelp fra andre mennesker, fordi ingen egentlig bryr seg om dem.

«OP you need to realize that you are TRULY alone in this world. We are born alone, we die alone. Our culture does anything it can to create the illusion that people care about each other but they don't. Realize that you are 100% alone. It makes life really fucking easier and more importantly you can't be disappointed anymore.»

Posteren her hevder at det å måtte gjøre en innsats for å oppnå romantiske relasjoner er et tegn på at en ikke egentlig er god nok til å klare det overhodet. Tråden denne posten er hentet fra, handler om hvordan livet blir stadig verre for incels med økende alder.

«If you have to «do things» (beyond not being a fat slob and maintaining good hygiene) in order to get a GF, it means you are a genetic dead end and shouldn't really bother.»

Denne kommentaren var et svar til en bruker som fortalte at det eneste han ønsket var et gjensidig kjærlighetsforhold med en kvinne, uavhengig av sex:

«[...] my friend you are not of high enough quality genetic stock to be loved unconditionally as a man. Stop watching disney and porn and accept reality. Unless you are a teenager there is no «muuuh mutual love and le pure lovee bro» in adult relationships.»

Også typisk for The Blackpill er en sterk tro på biologisk determinisme. Der «sannheter om verden» ble begrunnet av forumbrukerne, dreide det seg ofte om genetiske eller biologiske årsaker, eller evolverte tendenser som ble antatt å være absolutte og universelt gjeldende. Mange hevdet at enkelte mennesker var «ment» å mislykkes i livet, og at det derfor ikke hadde noen hensikt å forsøke å nå sine mål. En poster mente at det at han ikke hadde lyktes i livet så langt, var et tegn på at det ikke var meningen at han skulle lykkes overhodet. Disse «sannhetene» skaper et narrativ om suksess som noe forutbestemt, og bygger opp om incels' oppfatning av seg selv som ofre for krefter utenfor egen kontroll:

«you're not meant to win in life anyway»

«the idea of ascending does not exist, nor does hope. women will never be attracted to you and you're beyond mentally and socially fucked that it will be borderline impossible to form meaningful relationships with anyone and you will be treated like shit anyway.»

«I figure if I was meant to win at life that it would have already happened by now. Nope.»

Lookism

Den såkalte lookism-teorien var i stor grad beskrivende for måten forumbrukerne forsto sitt eget liv som utenfor sin bevisste kontroll. Svært mange opplevde tilfredshet og suksess i livet som uløselig knyttet til utseende. Utseende ble fremhevet som så avgjørende at faktorer som personlighet, interesser, intellekt, akademisk eller karrieremessig suksess og talenter til sammenlikning var irrelevante. Særlig gjaldt dette for å oppnå romantiske eller seksuelle relasjoner, men også andre arenaer som vennskap og yrkesliv ble forstått som avhengig av utseende. Tross denne brede enigheten om utseende som mest avgjørende faktor, var en viss grad av variasjon til stede i måten den enkelte incel forholdt seg til eget utseende.

Hovedsakelig gikk skillet mellom incels som mente at forsøk på selvforbedring («looksmaxxing») gjennom trening («gymmaxxing»), bekledning, frisyre, og estetisk kirurgi («surgerymaxxing») kunne øke en incels sjanser for romantisk, seksuell eller sosial suksess, og incels som mente at visse genetisk betingede faktorer veide så tungt at forsøk på å forbedre eget utseende er meningsløst. «Uforbedrelige» faktorer som ofte kom frem som avgjørende var høyde, kranieform, kjeveform, øyenfarge, og trekk knyttet til bestemte etniske opphav.

Noen ga også uttrykk for å ha forsøkt å forbedre seg, uten å oppleve resultater:

«No therapy can change my bones»

Denne posteren beskrev sine forsøk på selvforbedring i respons til en tråd om hvordan konvensjonelt attraktive menn ikke forstår at selvforbedring ikke kan løse utfordringene incels opplever:

«i'm on a rabbit hole of «self improvement» for a while. it'll be fun to see normies run out of arguments when i'm «done» (aka roped)

I've been gymmaxxing for a long while, got an okayish full time jobb ut still applying a lot (and getting my CV rejected every fucking time), getting another part time job, performing major looksmaxxes (plastic surgeries, cosmetic treatments, beardmaxxing etc), been talentmaxxing with music, getting another degree etc

I am bound to fail ascension because I have unfixable failos like being a manlet, having weird cranial shape/large forehead, brown eyes, monkey-tier (and patchy) hairbody, terrible skin quality, terrible cognitive skills and memory and the list goes on

Women still treat me as a subhuman unworthy of anything despite of everything I already done and I am doing, both for myself and sometimes even for them in work related stuff

I'm eager to try to maxx everything just to hear normies that getting a partner isn't the be-all and end-all of life, and that I should «focus on myself» , that I should «lower my standards» DESPITE GOING AS FAR AS ANYONE ELSE WHO TELLS ME THIS and still not getting what they have (good jobs, attractive girlfriends) etc

They love to create a fantasy where meritocracy works to keep genetic subhumans out of the bay/competition, my blood will be on their hands»

Flere antydte at selvmord i håp om å bli gjenfødt med et annet utseende var den eneste muligheten for å lykkes sosialt og romantisk for incels som hadde passert 30 år:

«Rope and hope that next life is real and you will be normie or Chad, it's over»

«Agreed. Reincarnation maxxing is the ONLY hope for wizards+»

Dette er illustrerende for graden av håpløshet som både oppleves av forumdeltakerne, og også formidles til andre incels.

«Det blir verre»-narrativet

Flere incels i kildematerialet ytret også en oppfatning av-, eller bekymring for at situasjonen de befant seg i var i ferd med å forverres. Dette gjaldt i noen grad på individnivå, men primært på samfunnsnivå. Flere beskrev vestlig sivilisasjon som på vei mot kollaps. En kan argumentere for at denne oppfatningen av en verden som «blir verre» er ytre kontrollplassering i sin ytterste form. Denne posteren i en tråd titulert «Seeking help as an incel is utterly useless» ser for seg at samfunnets totale kollaps vil være hans mulighet til å hevde seg:

«Not a single day goes by that I'm not thinking about the utter impending ruin of this society turned into a wasteland and me finally breaking free of these invisible chains they currently have me binded in, one of these days I will be free set loose upon the world, soon I hope while I'm relatively still young. I will be free of this prison.

I have a very long list of inequities I would like to address personally.»

Posteren som opprettet tråden «I don't want to participate in this clown world and this fucked up society. How can anyone?» starter tråden ved å argumentere for at samfunnet går til grunne, uten at «normies» legger merke til det:

«I look around me, and all I see is disappointment, degeneracy, and instability. I see the world slowly burning and eating itself alive. I see normies and sexhavers living the life I desire but can never have. I see people somehow enjoying this clown world. Society has gone to shit, especially in recent years. It doesn't get much better when you're blackpilled and realize/wake up to what's really around you.»

Det går frem av tendensen til å beskrive en verden på vei mot kollaps at flere incels opplever sin situasjon som et problem som strekker seg langt ut over deres egen opplevelse av sosial og seksuell avvising. Mye tyder på at disse ser sine utfordringer som en del av en moralsk krise på samfunnsnivå, og i ytterste konsekvens også globalt. Flere beskriver den seksuelle revolusjonen på 1960- og 1970-tallet som starten på et forfall i normer for seksualitet, kjønnsroller og romantiske relasjoner i den vestlige verden. Denne måten å forstå kjønn og seksualitet på bør ses på i sammenheng med den opplevde maskulinitetskrisen som har fungert som katalysator for fremveksten av The Manosphere i sin helhet. Flere incels fra andre deler av verden uttrykte også bekymring for at kvinner i deres hjemland i noen grad omfavnet vestlige normer for bekledning og partnervalg. Et konservativt syn på kjønnsroller og seksualitet var svært utbredt blant incels som brukte incels.co, uavhengig av etnisk opphav eller geografisk tilhørighet.

Lært hjelpeløshet

Lært hjelpeløshet-hypotesen: «Når hendelser er ukontrollerbare, lærer organismen at dens atferd og utfallet av hendelsen er uavhengige av hverandre. Denne opplevelsen produserer motivasjonelle, kognitive og emosjonelle reaksjoner.» (Seligman, 1972)

Seligmans teori om lært hjelpeløshet kan settes i sammenheng med måten personer med ytre kontrollplassering forstår verden. I begge tilfeller opplever en at ens egne handlinger ikke kan forhindre et uheldig utfall i en situasjon hvor dette er en mulighet. En kan argumentere for at lært hjelpeløshet supplerer teorien om kontrollplassering på en god måte for å beskrive måten incels lærer hverandre håpløshet som tilnærming til eget liv. Dersom lært hjelpeløshet kan inntreffe også som resultat av observasjonslæring nærmer vi oss problemet i enda større grad. Flere av brukerne av incels.co mente deres selvpresentasjon og atferd var likegyldig for kvinner, ettersom deres fysiske utseende, som tidligere nevnt bestemt av genetiske faktorer i

incels' øyne, var den avgjørende faktoren. Dissa oppga derfor å ha gitt opp sine forsøk på å skape relasjoner med kvinner. Dette kan forstås som et eksempel på lært hjelpeløshet. Også incels som ikke selv hadde erfaring med kontakt med kvinner og direkte avvisning mente det var uten hensikt å forsøke å forbedre seg selv eller prøve ulike tilnærminger til kontakt med kvinner. Disse baserte seg på andre incels' beskrivelser av sine opplevelser, som de så ut til å generalisere til å gjelde sin egen situasjon, med grunnlag i egenskaper utenfor ens egen kontroll som de mener å dele med incels som har opplevd avvisning. Dette innebærer at en tilskriver seg selv et totalt fravær av agens i situasjoner en enda ikke har opplevd.

Enkelte oppga å være svært unge, noen så unge som 15 år. Dette er et tidspunkt hvor de fleste av oss ikke enda har betydelig grad av erfaring med romantiske eller seksuelle relasjoner. Pubertetsutviklingen er heller ikke ferdig på dette tidspunktet. Likevel internaliserer disse unge guttene andre incels' opplevelser, og tar utgangspunkt i at de kommer til å mislykkes romantisk og seksuelt også i fremtiden. Noen av forumets brukere var riktignok negativt innstilt til at så unge gutter tok del i miljøet, da de mente det var for tidlig å vite om de virkelig var incels. Det var likevel ikke uvanlig å se gutter og menn som fremdeles var i tenårene uttrykke håpløshet om egen fremtid. Denne posteren fortvilte over å måtte ta del i et samfunn han ikke ønsket å være en del av, blant annet fordi han fremdeles var mindreårig:

«I won't be able to exit soyciety because I'm too dependent on others; im still a minor with almost no money for one, and two very soon i'll have to start making my own money. It took me until moments ago to realize that you were all right; being blackpilled early is indeed more of a curse than a blessing. Sure, I know the truth on dating an society, but it comes at a heavy toll on you. It really damages you.»

All Women Are Like That

«All Women Are Like That» («alle kvinner er sånn»), oftest referert til som AWALT, innebærer at alle kvinner er drevet av de samme underliggende biologiske mekanismene, og følgelig søker å oppnå samme mål. AWALT er en etablert teori i incelosfæren, med sin egen incels.wiki-artikkel. Teorien bygger på radikal biologisk determinisme, og forholder seg til kvinner som en monolittisk enhet. AWALT åpner for at kvinner kan agere ulikt i samme situasjon, men antar at disse ulikhetene utgjør et utvalg veier til samme mål:

«**AWALT**, or **all women are like that**, is the theory that while the manifestations of female nature may differ from foid to foid, all females have the same basic underlying nature.» (Incels.wiki, 01.09.2021)

En tråd tar for seg hvor vanskelig det er å anerkjenne at alle kvinner egentlig har samme motiver, og å legge fra seg håpet om at noen kvinner kan føle empati med menn. En bruker har kommentert dette som svar:

«AWALT is a tough pill to swallow. There are 3.5 billion women in the world and not one will ever love you, or even feel basic humane feelings towards you (as an ugly man at least). It's like they are blinded when it comes to sex and relationships. I saw and went through extremely atrocious stuff at the hands of women. And they can't even do as little as saying something like «look, I'm sorry, I can't help it, sorry that I did it, I know it hurt you, I've always been like that» or something when they do such things.»

De fleste tilfeller kodet som AWALT i teksten viser ikke eksplisitt til teorien ved navn, men synes heller å ta utgangspunkt i den implisitte antakelsen at alle kvinner deler samme motiver og intensjoner, og at det derfor er meningsløst for incels å anta at et senere møte med kvinner skal skille seg fra tidligere opplevelser. AWALT gjorde det også mulig for incels å avskrive hverandres positivt ladede interaksjoner med kvinner som forsøk på bedrageri eller falsk vennlighet med andre, underliggende intensjoner. På denne måten fungerte AWALT som en effektiv måte å opprettholde følelsen av håpløshet i møte med kvinner og potensielle romantiske relasjoner.

«[...] stop coping and embrace the fact that women hate you, and the only thing you can do is hate them back»

«Cope foids don't have any emotions they are eugenic chad chasers. They don't see you as human.»

Flere bruker AWALT for å argumentere for at kvinner ikke egentlig vil behandles med respekt og kjærlighet, men heller ønsker å bli dominert og misbrukt seksuelt av Chad, som denne brukeren:

«Foids don't want to be loved, they want a chad with no respect for them who will choke them when they fuck and cheat. go watch anime if thats what you want» (å bli elsket)

Denne forumbrukeren forsøker å overbevise en annen bruker om at kvinner ikke ønsker at menn skal vise følelser, heller ikke under ekstremt emosjonelt press:

«There are zero women on this earth that wouldn't become dry from her man crying or not being a stoic, masculine hardass»

I likhet med The Blackpill, ble AWALT av flere oppfattet som en sannhet en burde aspirere mot å akseptere, og en ideell forståelse av kvinner. Det å ikke fullt ut anerkjenne AWALT, kunne oppfattes som en karaktersvakhet, som hos denne brukeren som bebreider seg selv for ikke å ha fullt ut internalisert AWALT:

«Consciously, I fully accept that AWALT and that one can't expect certain things from women: logic, loyalty, good decision making, empathy when it comes to men, knowing better than to be fooled by and adhering to dumb ideologies from Satan such as feminism, etc.

But emotionally, I still expect better from them.»

Generaliseringen av kvinners personlige egenskaper baserte seg ofte på anekdotiske bevis, ofte en enkelt brukers opplevelse. Andre som ikke hadde erfaring med liknende situasjoner, syntes å akseptere anekdotene som representative for interaksjoner med kvinner. Denne formen for sosial læring hvor incels synes å konstruere skjema for interaksjoner med kvinner med basis i hverandres opplevelser (Piaget & Cook 1952, Bandura, 1969). Med denne generaliseringen som utgangspunkt er det lett å agere med utgangspunkt i det en mener å vite sikkert om kvinners intensjoner. Dette gjør det enkelt å avskrive kvinner og deres meninger, og skaper en situasjon hvor det gir mening for en incel å opptre avvisende eller fiendtlig i møte med en kvinne han ikke i utgangspunktet kjenner. Det konstruerer også en verden der incels ikke kan oppnå romantiske relasjoner uavhengig av hva de gjør, i likhet med ved ytre kontrollplassering, fordi det «ikke eksisterer» kvinner som viker fra normen for seksuell og romantisk tiltrekning. AWALT bidrar med andre ord til å opprettholde og forsterke oppfatningen av at incels' situasjon er utenfor deres kontroll. Kvinner fratras også i stor grad agens rundt egne partnervalg sett fra et AWALT-perspektiv, da det antas at evolverte biologiske faktorer helt og holdent styrer tiltrekning. Der kvinner har valgt partnere utenfor AWALT-normen, argumenterte forumbrukerne for at disse enten utnyttet sine partnere økonomisk, eller bedrev utroskap.

Forståelsen av kvinner som en monolittisk enhet syntes å rettferdiggjøre både visse holdninger til kvinner på gruppenivå, og aksept av ellers uakseptable handlinger utført mot kvinner. Eksplisitt uttalt hat mot kvinner eller et ønske om å se kvinner utsatt for vold kunne rettferdiggjøres gjennom «vissheten» om at disse kvinnene, ifølge AWALT, allerede hatet incels og ville disse vondt. Å hate dem «tilbake» kunne slik fremstå som en rasjonell respons, selv om en ikke hadde hatt kontakt med kvinnene det gjaldt på forhånd. Flere uttrykte glede

ved nyhetssaker og anekdoter fra andre incels om kvinners lidelse. Nyhetssaker om kvinners selvmord eller drap på kvinner ble postet som såkalt «Life Fuel» i forumet.

Chadfishing

Ettersom alle kvinner ble forstått som skyldige i incels sosiale posisjon og lidelse, var det også enkelte som beskrev hevnmotiverte handlinger mot enkeltkvinner de ikke tidligere hadde hatt kontakt med. Disse kvinnene så ut til å representere kvinner som gruppe grunnet AWALT-teorien, og slike «hevnaksjoner» så slik ut til å representere seiere mot kvinner generelt. Såkalt «Chadfishing» er et eksempel på en strategi tatt i bruk mot enkeltkvinner, både i et forsøk på å avdekke kvinners «sanne natur», men også for å påføre ubehag eller ydmykelse. Begrepet Chadfishing slår sammen ‘Chad’ og ‘Catfishing’, som innebærer å ta på seg en falsk identitet i sosiale medier i den hensikt å bedra en annen person. Dette fenomenet er særlig utbredt i online dating og dating-apper. Chadfishing innebærer å gi seg ut for å være en «Chad», en attraktiv mann, for så å ta kontakt med kvinner. Hensikten er å demonstrere at kvinner er likegyldige til personlighet hos potensielle partnere dersom de er tilstrekkelig konvensjonelt attraktive. Ofte utstyres den falske identiteten derfor med ubehagelige personlige egenskaper, eller ekstreme ideologiske ståsted. Brukere av incels.co oppmuntrer gjerne andre brukere som tar del i Chadfishing:

«That one where you chadfished a girl in the mall and made her walk in circles is still the best»

«his chadfish are god tier blackpill. ensuring many keks at foid suffering»

Det er interessant å spørre seg hvordan denne tendensen til å ignorere kvinners individualitet leder til en tillært dehumanisering av kvinner. Dersom kvinner ikke oppleves som individer, blir deres indre liv ikke av relevans. Denne tilnærmingen synes å bli forsterket i interaksjon mellom incels, hvor utsagn som støtter normen møtes med enighet og sosial aksept, mens kritiske spørsmål rundt normen møtes med sosial sanksjonering:

«All women would prefer a bad boy over a pussy ass whimper man you fucking cucked retard»

AWALT skader ikke bare incels' kvinnesyn, det skaper også en situasjon hvor incels ikke opplever å kunne lykkes i relasjoner med kvinner overhodet, fordi de stoler på AWALT som sosialt tillært sannhet fremfor opplevelsene de selv har i møte med kvinner i det virkelige liv.

Verden vs. Incels

Et gjennomgående tema i samtale mellom incels i datamaterialet, var oppfatningen om at andre personer eller grupper hadde en motvilje, eller følte et hat, mot dem som individer eller

incels som gruppe. Mange argumenterte for at incels er en undertrykt minoritet, som blir forsøkt systematisk undertrykt av storsamfunnet, myndighetene, eller FBI. Flere mente også at det å ta del i arbeidslivet og på denne måten støtte opp om samfunnet som helhet var noe incels bør unngå, ettersom de ikke fikk de samme «godene» (romantiske relasjoner, sex) som andre:

«Either you work for no reward and still take blame for everything society wants to blame you for with no complaint or you end up dead or arrested. Those are the only options society is giving sexually unattractive males.»

Det syntes å råde en oppfatning av at disse instansene, så vel som enkeltpersoner, både er kjent med incels som fenomen, og aktivt søker å skade dem eller forhindre deres fremgang. En alternativ tolkning var at andre ville dem vondt simpelt hen fordi de var menn med lav status, uavhengig av om de var kjent med incels eller ikke. En idé om at samfunnet er konstruert/ «rigget» for å holde incels fra suksess i livet var utbredt:

«Rigged world/This was rigged all along»

Kun incels ser verden slik den egentlig er

Flere hevdet at «normies» var vrangforestilte eller levde i en boble hvor de ikke forholdt seg til virkeligheten slik den egentlig er. En argumenterte for at personer som ikke er incels ikke har behov for å ta inn over seg sannheten om hvordan verden fungerer fordi disse har det for godt til å trenge å reflektere rundt sin egen situasjon. Andre argumenterte for at sannheten er for ubehagelig å akseptere, og at «normies» er for svake til å håndtere den:

«Normalfags don't deal in facts.

When confronted with an uncomfortable truth, they treat the speaker as if it is a personality flaw to speak the truth. Only a fool would say the emperor has no clothes.»

Flere argumenterer også for at det ikke har hensikt å forsøke å snakke om The Blackpill med «normies», ettersom disse ikke har kapasitet til å forstå sannheten om verden, og derfor vil reagere med avvisning:

«Don't ever try to blackpill talk with an normie IRL. this will make u an easy target. i have learned this the hard way. normies and chads live in diffrent reality than ours. its like matrix, u just cant wake them up. don't be an easy target. i did a huge mistake by trying to talking blackpill with normies, they will label you as insane, crazy and retarded.»

«JFL, I got told the same thing when I tried to blackpill my low-tier normie friend, they're all deluded bluepillers that denies the truth because it's too brutal for their weak minds.»

Enkelte opplevde sin deltakelse i incel-forum som en måte å stå opp mot et samfunn de mener favoriserer kvinner, og som ikke gir menn som dem selv muligheten til å lykkes.

«It doesn't matter how «moderate» you are, just for being an incel you will be called a murderer, rapist and pedophile. So might as well embrace it and answer with the same hate that normgroids spew at us.»

«We are doing our part by continuing to express ourselves in whatever ways we see fit. The day you agree to self censor and just accept how things are is the day women and society have won entirely.»

«Boots on the ground movements or organizations can be targeted easier. Which is why people keep trying to insist the manosphere and incels are a movement or «leaderless movements». It's a forced meme by people that want to centralize and classify their enemies to make it easier to target them.»

Det rådet også en sterk mistillit til terapeuter, psykologer og psykiatere. Flere hevdet behandlere kun ønsker å utnytte sine pasienter økonomisk, og at de fleste terapeuter er kvinner eller «bluepillers» som ikke ville være i stand til å forstå det incels går gjennom. Dette ble brukt som argumentasjon for å fraråde andre incels å søke psykisk helsehjelp. I tråd med tre kontrollplassering var det også bred enighet om at problemene incels opplever skyldes deres utseende i kombinasjon med kvinners evolverte preferanser. Få anerkjente at faktorer urelatert til utseende og seksuell eller romantisk avvisning kunne være årsaker til psykisk uhelse.

«Psychologists, psychiatrists, same shitty hypocrites who only want your money»

«Your problem in life is that you are facially unattractive. How the hell is therapy going to fix that?»

Most therapists or psychologists are foids who have never suffered at all in their entire cunt life existence.

What do they know about real prolonged suffering? Nothing at all.»

Både incels som selv hadde erfaring med terapi, og incels som ikke hadde hatt kontakt med psykiske helsetjenester frarådet andre incels å søke hjelp. Disse rådene fra andre incels kan gjøre stor skade dersom de resulterer i at incels med legitime psykiske helseutfordringer ikke oppsøker den hjelpen de behøver, eller unngår å samarbeide med sin terapeut i frykt for at

vedkommende ikke egentlig ønsker deres beste. Med all sannsynlighet fungerer denne omfattende skepsisen til psykologien og psykiatrien i incelmiljøet som enda en barriere mellom incels og verden rundt dem, og holder mange fra ytre input som kunne nyansert situasjonen de befinner seg i.

«Who knows what that foid can do to me, expose me or whatever [...] You never know it with women these days.»

«It's the century of totalitarianism and thought policing.»

Denne posteren hevder at alle ønsker incels døde, og at verden tilhører attraktive mennesker.

Posten gjør det tydelig hvor sterkt enkelte incels føler på isolasjon og avvisning:

«Why god even created us just to feel disgusted by those who are better then us , by those who are even like and most importantly by ourselves. [...] The earth belongs to the good-looking human and subhumans like us are just to serve and be bullied and made fun of. Everyone hates us , they want us dead gone . If somehow we are respected it's always because they need us somehow.»

Øvrighetens angivelige hat mot incels som gruppe og som individer ble ofre fremsatt som argument for å trekke seg ut av samfunnet og av ulike sosiale fellesskap, eller å unngå å oppsøke disse overhodet. Flere var av den oppfatning at incels ikke burde ta del i arbeidslivet, fordi samfunnet hatet dem og ikke fortjente deres innsats, eller fordi skattepenger ble brukt til å utbetale trygd til enslige mødre, og på denne måten gjorde dem økonomisk uavhengig menn. Denne økonomiske uavhengigheten ble opplevd som en mulighet til å velge bort uattraktive partnere, og følgelig en del av årsaken til at menn ender opp som incels.

«No point in working if you're hated and no one respects you»

«you're not meant to win in life anyway. women hate you, normies hate you, society overall despises your existence, so why even bother working hard or contributing to it?»

«Imagine contributing to a society that hates you for existing»

Disse oppfordringene om å unngå å ta del i samfunnslivet vil trolig bidra til en større grad av isolasjon fra incels' side. Det å ta avstand fra arbeidslivet, hvor det er naturlig at incels ellers ville hatt anledning til naturlig og dagligdags interaksjon med kvinner, vil sannsynligvis bidra til en forsterkning av AWALT-tankegangen. Uten mulighet til å nyansere sin oppfatning med nye impulser er det sannsynlig at læring gjennom anekdotiske bevis fra andre incels vil forme måten incels ser kvinner i større grad enn det ellers ville gjort.

Et fiendebilde av alle som ikke tilhører inngruppen kan også føre til en positiv feedback-loop i møte med andre. Det er sannsynlig at oppfatningen av at andre har motvilje mot deg vil føre til at interaksjoner med disse tar en annen form enn de ellers ville gjort. Noen incels forteller at de møter andre med fiendtlighet fra første stund, med antakelsen om at den andre parten allerede har gjort seg opp en negativ mening om dem:

«Whenever I think I have hope with an e-foid they ghost me after I show my face. I just insult them from the outset now. Fuck them.»

«Imagine trying to associate with retarded sociopath animals at your 30s. What are the benefits you want out of them, being a jestermaxx cuck?» (Om den opprinnelige posterens ønske om å bli en «normie»).

Denne fiendtligheten vil i mange tilfeller føre til en negativ respons fra den andres side, og slik bekrefte det incelosfæren har kommunisert til den enkelte incel; andre misliker deg. Dette kan føre til en sterkere tilknytning til inngruppen, da disse vil oppleves som de eneste som ikke responderer med fiendtlighet.

«Honestly, I fucking hate this place. I hate all the pro-rape, pro-pedophilia, pro-sex slavery, Elliot Rodger worship and shit, It disgust me and always has, [...] But no other place in the world will be so unjudgemental and accepting of older male virgins with no social lives. This is the only place where I can vent and have empathy shown toward me than be laughed at, thrown useless platitudes at or thought of as a monster unworthy of a woman's love and affection, unworthy of having friends. It's the only place I can go where I feel I can be vulnerable and show weakness without getting shat on.»

Det må tas høyde for at flere av forumets brukere også oppgir å ha opplevd gjentatt avvisning, mobbing og sosial isolasjon, og derfor også baserer sine antakelser om andre grupperinger på egen erfaring. Det er likevel en sterk tendens til generalisering av opplevelser, med antakelsen om at alle medlemmer av en utgruppe vil møte en på samme måte som de en tidligere har hatt ubehagelige opplevelser med. Andre incels' beskrivelser av egne erfaringer vil trolig forsterke denne oppfatningen, og slik bidra til å konstruere og opprettholde et bilde av «alle andre» som fiendtlig innstilt til incels.

Sosial sanksjonering av brudd på sosiale incel-normer

Sosial sanksjonering spilte en svært vesentlig rolle i måten incels lærer-, og lærer bort håpløshet. Utsagn som var egnet til å gi håp om en forbedret livssituasjon, ble slått ned på i form av fornærmelser, latterliggjøring, eller beskyldninger om ikke å være tilstrekkelig

«blackpilled». En annen utbredt form for sosial sanksjonering som ofte ble tatt i bruk var mistenkeliggjøring og antydninger om at forumbrukeren var en «falsk» incel, kvinne, eller infiltratør. Ofte bestod sanksjoneringen bare i en kort fornærmelse:

«Get this cucked shit outta here»

Denne posten er et svar på en lengre post som kritiserte den aggressive tonen på incels.co, hvor brukeren forklarte at han likevel brukte forumet fordi han opplevde som det eneste stedet han kunne uttrykke seg om sin status som incel uten å oppleve fordømmelse:

«You were wrong, we still judged you for being a retarded faggot»

Denne posteren bruker en mer forsiktig formulering i sin respons på en bruker som spurte om hjelp med å bli en «normie». Det kommer likevel klart frem hvilke holdninger som er ønsket i forumet, og hvilke som ikke aksepteres:

«You have joined the wrong forum. This forum is for blackpilled people only. People who believe there is no way for incels to become a normie and live a normal life. In fact you will get banned for having such beliefs.»

Svært mange av forumets brukere uttrykte en sterk følelse av ensomhet. Dette perspektivet er viktig å ta høyde for i analysen av de sosiale sanksjonene som normbrytere i forumet utsettes for. Dersom incels.co er ens primære kilde til sosial kontakt, vil det trolig fremstå som svært uheldig å risikere sin plass i miljøet. I ytterste konsekvens kan brudd på normene for holdninger i forumet føre til midlertidig utestengelse eller terminering av brukerkonto. Det er trolig at mange vil velge å overholde normene som gjelder i frykt for å miste sin eneste opplevelse av sosial tilhørighet.

Med utgangspunkt i sosial læringsteori (Bandura, 1969) kan denne synlige sanksjoneringen av normbrytere tolkes som et eksempel på modellering. Sosial læring er en nyansert og kompleks prosess, men det virker trygt å anta at den observerte sanksjoneringen av incels som utfordrer normene vil være av betydning for hvordan incels forholder seg til The Blackpill. Som vi kan se ut fra «verden vs. incels» fremstilles verden utenfor incelosfæren som ugjestmild og fiendtlig overfor incels. Opplevelsen av at alle som ikke tilhører inngruppen vil deg vondt, vil sannsynligvis fungere som en sterk motivator for ikke å bryte med gruppens normer.

Leon Festingers teori om kognitiv dissonans kan også gi et interessant perspektiv på effekten av den sosiale sanksjoneringen blant incels. Som tidligere nevnt beskriver kognitiv dissonans en situasjon der individets oppfatninger om seg selv ikke står i overenstemmelse med de handlingene vedkommende utfører eller valgene vedkommende tar. Denne overenstemmelsen

vekker ubehag, som en søker å redusere gjennom å endre sin forståelse av situasjonen der dissonans oppstår, og slik bevare en fordelaktig oppfatning av seg selv (Festinger, 1962). Som konsekvens av kognitiv dissonansreduksjon kan det dermed tenkes at incels som tar del i sosial sanksjonering rettferdiggjør sine handlinger overfor andre incels. Dette gjennom å styrke overbevisningen om at Incels som utfordrer forumets normer ikke faktisk er «ekte» incels, men heller infiltratører, og derfor fortjener latterliggjøring og verbal fiendtlighet. Denne fiendtligheten blir slik en måte å forsvare inngruppen mot utgrupper som ifølge «verden vs. incels» søker å skade eller manipulere incels. Her er et eksempel på en post med et svar som latterliggjør det opprinnelige posteren:

«This is all that I want. Not sex. Love. I just want mutual pure love with a girl.»

«Love doesn't exist retard.»

Flere studier har også funnet sammenhenger mellom det å forfekte en mening, og internalisering av det en forfekter (Cooper & Worchel, 1970, Dickerson, Thibodeau, Aronson & Miller, 1992). Denne sammenheng er antatt å være en strategi for reduksjon av kognitiv dissonans, og kan bidra til å forklare hvordan incels internaliserer Blackpill-filosofien. Selv om det reelle utgangspunktet for ikke å utfordre Blackpill-normen er frykt for sosiale sanksjoner eller utestengelse, kan en selv oppleve at årsaken er at en er enig med The Blackpill, og ikke ønsker å kritisere denne. Det finnes også empiri som peker mot at sosial støtte fra inngruppen reduserer kognitiv dissonans i situasjoner med induisert følelse av hykleri (McKimmie, Terry, Hogg, Manstead, Spears, & Doosje, 2003).

I forståelsen av effekten av sosial sanksjonering på incels.co må en også forholde seg til de relativt strenge retningslinjene for bruk av forumet, og hvilke normbrudd som kan føre til terminering av brukerkonto. En bruker som utfordrer ytre kontrollplassering, AWALT, eller tanken om at andre vil incels vondt risikerer ikke bare sin posisjon blant andre brukere av forumet; han risikerer å miste tilgang på forumet i det store og hele.

Dette selvforsterkende skillet mellom inngruppe og utgruppe gjør det også svært vanskelig å nå inn til incels med alternative perspektiver på deres situasjon. Utenforstående som søker å hjelpe avskrives som fiender eller inkapable til å forstå virkeligheten som incels har innblikk i. Incels som stiller spørsmål ved The Blackpill eller antyder at incels ikke er passive ofre for biologi og ytre faktorer risikerer å miste sitt eneste sosiale kontaktpunkt, eller i beste fall latterliggjørelse og fornærmelser fra andre incels. Håpløsheten står med andre ord i en uangripelig posisjon i incels.co.

Det er tydelig at flere prosesser er involvert i å skape verdensbildet som deles blant incels. Den ytre kontrollplasseringen som oppfordres til synes å være den mest vesentlige komponenten, som virker å være iboende også i de andre prinsippene for å forstå verden som forfektes på incels.co. Kvinner klandres for biologiske egenskaper tilskrevet dem av incels, som også ville være utenfor disses bevisste kontroll gitt at AWALT stemte overens med virkeligheten. Utgruppemedlemmer hevdes å instinktivt ønske incels vondt, men fremstilles likevel som aktivt hatefulle mot incels. Den ytre kontrollplasseringen synes å kun være av betydning der det er til incels fordel å forstå en egenskap som bestemt av ukontrollerbare faktorer, i den hensikt å bevare incels' selvbylde. På denne måten kan den ytre kontrollplasseringen forstås som et forsøk på kognitiv dissonansreduksjon i seg selv. De prosessene som gir incels de holdningene de har og det verdenssynet de forfekter synes å interagere med hverandre. AWALT rettferdiggjør hat mot kvinner, som slik reduserer den kognitive dissonansen som ellers ville oppstått som følge av å ville fremmede vondt uten å ha hatt befatning med dem på individnivå. Ytre kontrollplassering opprettholder incels' forståelse av seg selv som ofre for uheldige omstendigheter i sin fulle rett til å reagere med sinne. Synet på utgruppemedlemmer som kunnskapsløse, naive og vrangforestilte gjør det rasjonelt fra et incel-perspektiv å ignorere et hvert forsøk på råd, kritikk eller hjelp fra personer som ikke selv er en del av miljøet. Incels skaper på denne måten en posisjon hvor de ikke kan nås av ytre impulser, ikke har anledning til å justere sitt syn på kvinner gjennom interaksjon, og risikerer sosial ekskludering fra sin eneste kilde til sosial kontakt dersom de utfordrer de etablerte normene innenfor miljøet.

Konklusjon

Jeg håper gjennom denne studien å ha kunnet bidra i noen grad til å skape innsikt i det som motiverer incels til å ta avstand fra resten av verden og søke dypere inn i isolasjon og antagonisering. Studien har identifisert et narrativ som konstrueres og opprettholdes av brukerne på incels.co som bidrar til en følelse av avmakt og håpløshet. Ytre kontrollplassering, et fiendebilde av personer som ikke er en del av incel-miljøet, og ikke minst en monolittisk, dehumaniserende holdning til kvinner og deres mål og motiver sto for meg frem som de mest vesentlige temaene i diskusjon mellom incels i datamaterialet studien er bygget på. Disse ble opprettholdt gjennom sosial sanksjonering og prosesser som kan tolkes som forsøk på kognitiv dissonansreduksjon. Til sammen konstruerte temaene et narrativ om incels som uskyldige ofre for et samfunn som vil dem vondt, for kvinner som

hater dem, og ikke minst for biologiske faktorer utenfor deres egen kontroll. Medfødte egenskaper avgjør din suksess i livet, og incels har trukket det korteste strået i så henseende. På denne måten kan incels rettferdiggjøre sitt hat mot kvinner og mot samfunnet generelt som opprørshandlinger mot en maktinnehaver. Samtidig fritar dette narrativet den enkelte incel fra introspeksjon rundt egne holdninger, personlighet og atferd, og muliggjør en opprettholdelse av passivitet og selvmedlidenhet fordi det finnes en ytre «objektiv sannhet» å skylde manglende romantisk suksess på.

Det er et klart behov for mer forskning på incels. Særlig vil det nok være hensiktsmessig å bevege seg forbi det deskriptive stadiet mye av forskningen synes å være på i dag. Dette er naturlig tatt i betraktning hvor nytt incels som fenomen er. Siden 2020 har det dog vært en betydelig økning i antall studier på denne tematikken, og med tid kan det bety at vi får kunnskapen til å forhindre fremtidige voldelige angrep, og bli bedre rustet til å ivareta den psykososiale helsen til menn og gutter som faller utenfor.

Referanser

- Baele S. J., Brace L. & Coan T. G. (2019): From “Incel” to “Saint”: Analyzing the violent worldview behind the 2018 Toronto attack. *Terrorism and Political Violence*. DOI: 10.1080/09546553.2019.1638256
- Bandura A. (1969) Social-Learning Theory Of Identificatory Processes. In Goslin D. A. (Ed.) *Handbook of Socialization Theory and Research*, pp. 213-262. Rand McNally & Company.
- Blackpill (27. Septbember 2021). Incels.wiki. Retrieved 4. October 2021 from <https://incels.wiki/w/Blackpill>
- Braun V. & Clarke V. (2006) Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), pp.77-101, DOI: 10.1191/1478088706qp063oa
- Braun V. and Clarke V. (2013) *Successful Qualitative Research: A Practical Guide for Beginners*. London: Sage.
- Byerly C. M. (2020) Incels online reframing sexual violence. *The Communication Review*, 23(4), pp.290-308, DOI: 10.1080/10714421.2020.1829305
- Cooper, J., & Worchel, S. (1970). Role of undesired consequences in arousing cognitive dissonance. *Journal of Personality and Social Psychology*, 16(2), pp.199–206. <https://doi.org/10.1037/h0029830>
- Colley T. og Moore M. (2020). The challenges of studying 4chan and the Alt-Right: ‘Come on in the water’s fine’. *New Media & Society*, pp.1-26 <https://doi.org/10.1177/1461444820948803>
- Dickerson C. A., Thibodeau R., Aronson E. & Miller D. (1992). Using Cognitive Dissonance to Encourage Water Conservation. *Journal of Applied Social Psychology*, 22(11), pp. 841-854, DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1559-1816.1992.tb00928.x>
- Dignam P. A., Rohlinger D. A. (2019) Misogynistic Men Online: How the Red Pill Helped Elect Trump. *Journal of Women in Culture and Society*, 44(3) pp.589-612.
- Farrell W. (1993) *The Myth of Male Power: Why Men are the Disposable Sex*. Berkley Trade.
- Feeley T. H. (2002) Evidence of Halo Effects in Student Evaluations of Communication Instruction, *Communication Education*, 51(3), pp.225-236, DOI: 10.1080/03634520216519

- Festinger L. (1962) Cognitive Dissonance. *Scientific American*, 207(4) pp. 93-106 Gallagher (2020)
- Ging D. (2019). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 22 (4) pp.638-657.
<https://doi.org/10.1177/1097184X17706401>
- Gothard K., Dewhurst D. R., Minot J. R., Adams J. L., Danforth C. M., & Dodds P. S. (2021). The incel lexicon: Deciphering the emergent cryptolect of a global misogynistic community,
- Glance, A. M., Dover, T. L., & Zatzkin, J. G. (2021). Taking the black pill: An empirical analysis of the “Incel”. *Psychology of Men & Masculinities*, 22(2), pp.288–297. <https://doi.org/10.1037/men0000328>
- Hoffman B., Ware J., & Shapiro E. (2020) Assessing the Threat of Incel Violence. *Studies in Conflict & Terrorism*. 43(7), pp.565-587, DOI: 10.1080/1057610X.2020.1751459
- Incels.is. (17. August 2021). Incels.wiki. Retrieved 4. September 2021 from <https://incels.wiki/w/Incels.is>
- Incel Term glossary (27. August 2021). Incels.wiki. Retrieved 20. September 2021 from https://incels.wiki/w/Incel_Term_Glossary
- Ironwood, I. (2013). *The Manosphere: A New Hope For Masculinity*. Ian Ironwood.
- Lindsay, A. C. (2020) Swallowing the Black Pill: A Qualitative Exploration of Incel Antifeminism within Digital Society (master’s thesis, Victoria University of Wellington, Wellington, New Zealand), Retrieved from: http://researcharchive.vuw.ac.nz/bitstream/handle/10063/8915/thesis_access.pdf?sequence=1
- Lilly, M. (2016) ‘The World is Not a Safe Place for Men’: The Representational Politics of the Manosphere (master’s thesis, University of Ottawa, Ottawa, Canada), Retrieved from: <https://doi.org/10.1080/10714421.2020.1829305>
- McKimmie, B. M., Terry, D. J., Hogg, M. A., Manstead, A. S. R., Spears, R., & Doosje, B. (2003). I'm a hypocrite, but so is everyone else: Group support and the reduction of cognitive dissonance. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 7(3), pp. 214–224. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.7.3.214>
- Messner M. A. (2016) Forks in the Road of Men’s Gender Politics: Men’s Rights vs Feminist Allies. *International Journal for Crime, Justice and Social Democracy*. 5(2). pp. 6-20. DOI: <https://doi.org/10.5204/ijcjsd.v5i2.301>

- Murray M. (2015). Narrative Psychology. In Smith J. A. (Ed.) *Qualitative Psychology: A Practical Guide to Research Methods*. (3rd ed. pp.85-107). SAGE.
- O'Malley, R. L., Holt, K., & Holt, T. J. (2020). An Exploration of the Involuntary Celibate (Incel) Subculture Online. *Journal of Interpersonal Violence*. DOI:
<https://doi.org/10.1177/0886260520959625>
- Papadamou K., Zannettou S., Blackburn J., De Cristofaro E., Stringhini G., & Sirivianos M. (2020) "How over is it?" Understanding the Incel Community on YouTube.
<https://arxiv.org/pdf/2001.08293.pdf>
- Pelzer B., Kaati L., Cohen K. & Fernquist J. (2020). Toxic language in online incel communities. *SN Social Sciences*, 1.
- Piaget, J. (1952). *The origins of intelligence in children*. (M. Cook, Trans.). W W Norton & Co. <https://doi.org/10.1037/11494-000>
- Reddit (14. September 2021) Incels.wiki. Retrieved 4. October 2021 from
<https://incels.wiki/w/Reddit>
- Ribeiro M. H., Blackburn J., Bradlyns B., De Cristofaro E., Stringhini G., Long S., Greenberg S., Zannettouq S. (2020) The Evolution of the Manosphere Across the Web, Retrieved from <https://arxiv.org/abs/2001.07600>
- Rotter, J. B. (1966) Generalized expectancies for internal versus external control of reinforcement. *Psychological Monographs*. 80(1), pp.1-28
- Rodger, E. (2014). My Twisted world. The Story of Elliot Rodger.
- Seligman M. E. P. (1972) Learned Helplessness. *Annual Review of Medicine*. 27, pp. 407-412.
- Thorndike, E. L. (1920). The Constant Error in Psychological Ratings. *Journal of Applied Psychology*, 4, pp. 25-29.
- Timmerman K. & Hewitt J. (1980) Examining the Halo Effect of Physical Attractiveness. *Perceptual and Motor Skills*. 51(2). pp. 607-612
- Truecel. (6. September 2021). Incels.wiki. Retrieved 4. October 2021 from
<https://incels.wiki/w/Truecel>
- Van Valkenburgh, S. P. (2018) Digesting the Red Pill: Masculinity and Neoliberalism in the Manosphere, *Men and Masculinities* 2021, 24(1), pp. 84-103, DOI:
<https://doi.org/10.1177/1097184X18816118>
- Witt, T. (2020) 'If i cannot have it, i will do everything i can to destroy it.' the canonization of Elliot Rodger: 'Incel' masculinities, secular sainthood, and justifications of ideological

violence. *Social Identities*, 26(5) pp. 675-689, DOI:
<https://doi.org/10.1080/13504630.2020.1787132>

Appendiks

Begrepsavklaring

Ikke alle av disse begrepene er til stede i teksten, men er likevel nyttige for eventuell videre lesing og forståelse av samtale mellom incels generelt. Flere av begrepene brukes på en kompleks og kontekstavhengig måte, så denne ordlisten gir kun et grunnlag en kan basere ytterligere kunnskap om incels' språkbruk på. Vær også bevisst på at språkbruk på nett evolverer raskt, og at nye begreper oppstår jevnlig.

-cel: Suffiks som brukes for å spesifisere hva en antar er bakgrunn for en persons incelstatus. Eksempelvis heightcel (incel grunnet høyde), wristcel (incel grunnet tykkelse på håndledd), framecel (inncel grunnet kroppsbygning), etc.

-max/maxing/maxx/maxxing: Suffiks som antyder forsøk på å forbedre et spesifikt aspekt ved ens liv eller seg selv. Se looksmx, gymmaxx.

-pill: Suffiks som viser til en filosofi eller ideologi innenfor The Manosphere. Fra filmen The Matrix, hvor hovedpersonen får velge mellom en rød pille som lar ham se verden slik den virkelig er, og en blå pille som lar ham fortsette å leve en illusjon.

Alpha Fuxx: «Apha fuxx, beta buxx». Strategisk pluralisme. Den evolusjonsbiologiske teorien om at kvinner velger seksuelt attraktive, maskuline menn som genetiske fedre til sitt avkom, og sympatiske, mindre maskuline menn som forsørgere.

Ascension: Når en incel oppnår sex eller en romantisk relasjon. Markerer slutten på «inceldom» som tilstand.

AWALT: «All Women Are Like That», antakelsen om at alle kvinner deler de samme evolusjonært betingede motivene.

Based: Uttrykk for anerkjennelse. Brukt om utsagn som antyder at en ikke lar seg affisere av andres meninger eller fordømmelse.

Becky: Kvinne som er litt mer seksuelt attraktiv enn gjennomsnittet.

Betabuxx: Når en mann forsørger sin kvinnelige partner økonomisk. Antyder at mannen er en «beta» og kun er valgt som partner grunnet sin økonomiske status. Motsats til «Apha Fuxx».

Blackpill: Fatalistisk, biologisk deterministisk antifeministisk filosofi.

Bluepill: Å akseptere det normative verdensbildet, ikke motsi feminisme.

Chad: Attraktiv mann, øverst i det seksuelle hierarkiet.

Chadfish: Å utgi seg for å være en konvensjonelt attraktiv mann i sosiale medier.

Chadlite: Attraktiv mann, men noe mindre attraktiv enn Chad.

Clown world: Uttrykk for at verden eller det samtidige politiske klima er i en absurd tilstand.

Opprinnelig tatt i bruk av alt-right-bevegelsen.

Cope: Fra «coping mechanism». Beskriver både distraksjoner og mekanismer som brukes for å forholde seg til en vanskelig situasjon, og også om fenomenet hvor en ignorerer en ubehagelig sannhet til fordel for en behagelig illusjon. Kan brukes som fornærmelse som respons på positivt ladede utsagn om incels' situasjon.

Cuck/Cucked: Kommer i utgangspunktet fra «cuckold», mannen til en utro kvinne eller en mann som uten å vite det oppdrar en annen manns barn. Brukes bredere av incels, gjerne om menn som støtter feminisme eller er involvert i den politiske venstresiden.

ER: Elliot Rodger, gjerningspersonen bak den såkalte Isla Vista-massakren i USA i 2014.

Fakecel: En person som hevder å være incel, men ikke aksepteres som «tilstrekkelig» incel av resten av miljøet til å bruke begrepet om seg selv.

Femoid: Dehumaniserende begrep for kvinne.

Foid: S sammensatt av «Female Humanoid Organism», dehumaniserende begrep for kvinne.

Go ER: Viser til Elliot Rodger. Å begå en terrorhandling.

Gymmaxx: Forsøke å forbedre eget utseende gjennom fysisk trening.

Hole: Nedlatende begrep for kvinne. Viser til genitalia.

Incel: Mann som ikke oppnår seksuelle eller romantiske relasjoner til tross for et ønske om det.

Inkwell/Inkler/Inkel: Sarkastisk/humoristisk feilstaving av «incel», ofte brukt for å latterliggjøre utenforstående som kritiserer incel-miljøet uten tilstrekkelig kunnskap om det.

It's over/It never began: Uttrykk for fatalisme blant incels.

JB: «Jail Bait», mindreårig kvinne/jente.

JBW: «Just Be White», teori som hevder at hvite incels har større sjanse for å lykkes seksuelt enn andre etnisiteter.

Jesterm maxx: Å forsøke å opptre underholdende eller humoristisk i den hensikt å oppnå kvinnelig oppmerksomhet eller aksept i en sosial gruppe.

KEK: Latter. Synonymt med LOL («Laugh Out Loud»).

KHHV: «Kissless, Hugless, Handholdless Virgin».

Landwhale: Nedlatende begrep for overvektig kvinne.

LDAR/Lie Down And Rot: Oppfordring til passivitet. Uttrykk for fatalisme.

Life Fuel: Noe som er oppmuntrende og motiverende.

Lookism: Diskriminering eller dårlig behandling grunnet utseende. Brukes også for å beskrive teorien om at utseende er den avgjørende faktoren for romantisk, seksuell og sosial suksess.

Looksmatch: En person som er tilsvarende grad av fysisk attraktiv som en selv.

Looksmax/Looksmaxx: Forsøk på å forbedre eget utseende.

Manlet: Mann under gjennomsnittlig høyde.

MGTOW: «Men Going Their Own Way». Gruppering innenfor The Manosphere dedikert til mannlig separatisme. Velger bort relasjoner og kontakt med kvinner.

Mog: Fra AMOG, «Alpha Male Of The Group». Fra Pick Up Artist-miljøet, innebærer å dominere noen på et område, eksempelvis høyde eller fysisk styrke.

Moneymaxx: Forsøk på å bedre sine sjanser til å oppnå seksuelle eller romantiske relasjoner gjennom å forbedre sin personlige økonomi.

Muh: Alternativ staving av det engelske ordet «my», brukes sarkastisk for å antyde lav intelligens.

Normie, Normalfag, Normgroid: Gjennomsnittsmannen. Ikke en incel, ikke utpreget seksuelt attraktiv.

Oneitis: Langvarig forelskelse som ikke gjengjeldes.

PUA: «Pick Up Artist». Gruppering innenfor The Manosphere som anser flørting som en ferdighet eller kunst.

Redpill: Anitifeministisk filosofi som baserer seg på antakelsen om at den moderne mannen er undertrykt. Motsats til Bluepill.

Roastie: Promiskuøs kvinne. Har bakgrunn i en myte om at kvinners labia antar et roastbeef-aktig utseende etter mye seksuell aktivitet.

Rope: Begå selvmord. Viser til selvmord ved henging, men brukes om selvmord generelt.

SEAmassx: «South-East Asia-massx», å forsøke å finne en partner i Sørøst-Asia med bunn i antakelsen om at vestlige menn har bedre sjanser til å lykkes romantisk og seksuelt der.

Sexhaver: Person som har eller har hatt sex i sin levetid. Det motsatte av incel.

SMW/Sexual Market Value: «Partnerverdi», målt på en skal fra 1 til 10.

Soy: Viser til noe som er lite maskulint eller svakt. Kommer fra den feilaktige antakelsen om at soyaprodukter senker testosteronnivået i menn.

Soyboy: Feminin mann. Har basis i den feilaktige antakelsen om at soyaprodukter virker hormonforstyrrende og bidrar til lavere testosteronproduksjon i menn.

Soyciety: Utvidelse av «soyboy». Antyder at samfunnet er femininisert, og i for stor grad ivaretar kvinner og LGBT-personer.

Stacy: Attraktiv kvinne, øverst i det seksuelle hierarkiet.

Stacylite: Attraktiv kvinne, men noe mindre attraktiv enn Stacy.

Statusmax/Statusmaxx: Forsøk på å bedre sine sjanser for seksuelle eller romantiske relasjoner gjennom bedring av sosial status.

Suifuel/Rope Fuel: Kort for «Suicide Fuel». Noe som oppleves som deprimerende eller fortvilende.

Toilet: Dehumaniserende begrep for kvinne.

Truecel: Incel uten noen form for romantisk eller seksuell erfaring. Kan også beskrive en særdeles konvensjonelt uattraktiv mann. Se også KHHV.

Wagecuck: Mann som gjør lønnet arbeid og ikke er i et romantisk eller seksuelt forhold med en kvinne. Baserer seg på antakelsen om at skattepengene disse betaler bidrar til å finansiere enslige mødres trygdeytelser, og at disse kvinnenens barn er avkom av «Chad».

Wizard: Mann over 30 år som ikke har hatt sex før. Kommer fra en intern vits i incelosfæren om at en utvikler magiske krefter dersom en bevarer som status som jomfru frem til en fyller 30.

